தமிழ்க முதல்வர்

டாக்டர். மு. கருணாநிதி

முதற் பதிப்பு

பேராசிரியர். தி.வ. மெய்கண்டார் அவர்களின்

அன்பளிப்பு

பதிப்புரை

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவரப்பட்ட நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீதும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதும் ஆகஸ்டுத் திங்கள் 7, 8, 9, 10 ஆகிய நாட்களில் விவாதம் நடைபெற்றது: இந்த விவாதங்களுக்குப் பதிலளித்து 10-8-1973 அன்று மாலை, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையினைத் தொகுத்துக் 'கருத்தோவியம்' என்னும் சிறு நூலாக வெளியிட்டுள்ளோம்.

வழக்கம்போல், இச்சிறுநூல் தமிழரசு 16-8-1973, இதழின் இலவச இணைப்பாக வெளிவருகிறது. தமிழ் மக்கள் கருத்து விளக்கம் பெறக் " கருத்தோவியம் " பயன்படும் எனப் பெரிதும் நம்புகிறோம்.

சென்னை—2
13-8-1973

செய்தி—மக்கள் தொடர்புத்துறை
தமிழ்நாடு அரசு.

செய்தி மக்கள் தொடர்புத்துறை இயக்குநரால்.
சென்னை, தமிழரசு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.

முதல்வர் உரை

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே !

இந்தத் தீர்மானங்களில் இறுதியாகப் பேசிய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், நானும் அமைச்சர்களும் உடனடியாக வெளியேற வேண்டுமென்று கூறிவிட்டு, அதற்கு முன்பு பல கடிதங்களையும் தந்திகளையும் எடுத்துப் படித்துக் காட்டி, இவைகளுக்கெல்லாம் முதலமைச்சர் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டதிலேயிருந்து, நாங்களே இருந்து அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று.....

Thiru Ponnappa Nadar :—Sir, I don't want to appeal to the Chief Minitser—I don't want any mercy from the Chief Minister. The wonderful Government does not need any mercy for me. I don't want any favour from this Government.

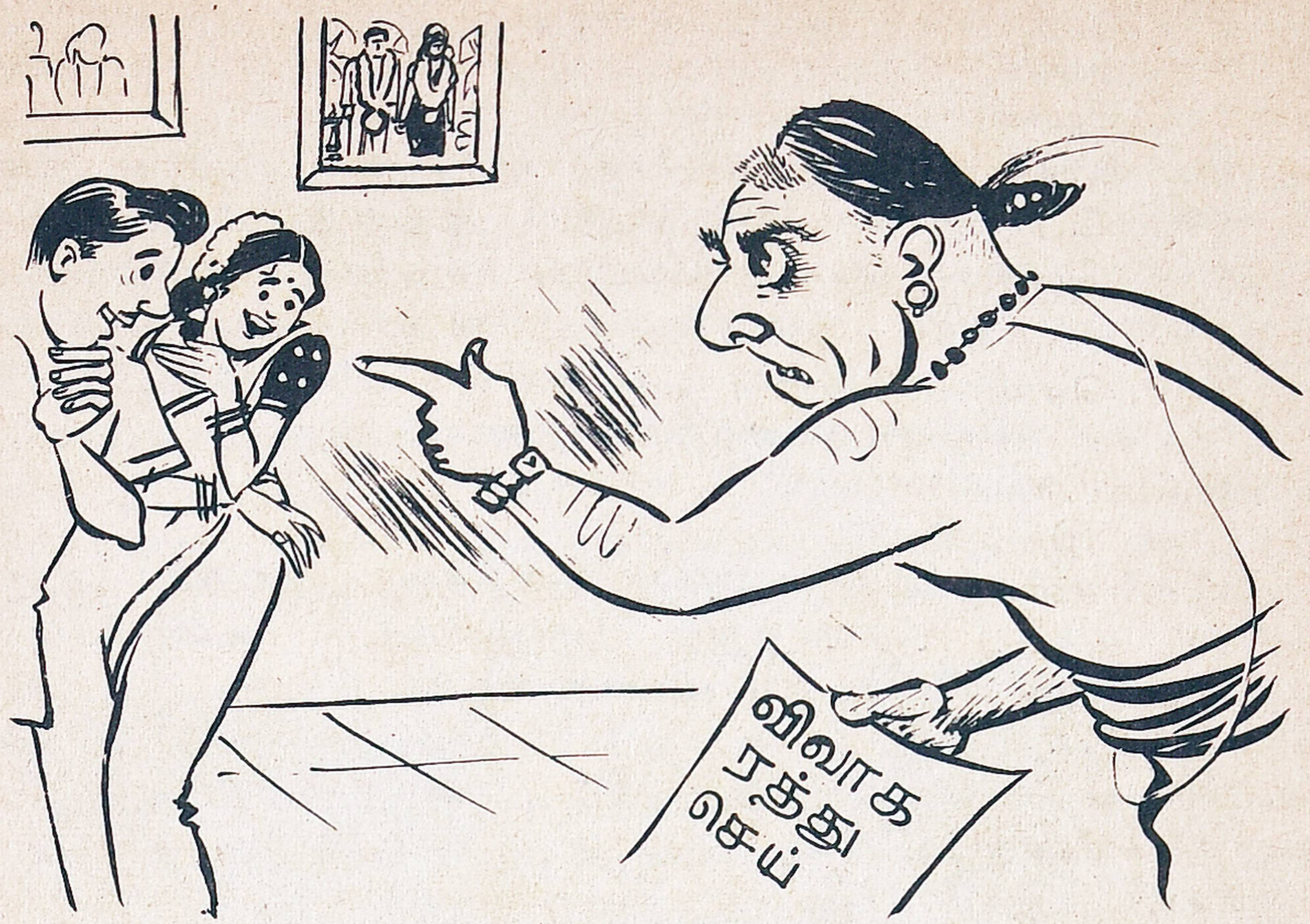
மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் கருணாநிதி : நான் என்ன சொன்னேன் என்பதையே அவர்கள் அவசரத்திலே புரிந்து கொள்ளாமல் பேசுகிறார்கள். ஈரோடு சமாசாரம், வேறு பல கல்லூரிகள் சமாசாரம் இவைகளையெல்லாம், இந்தத் தந்திகளையெல்லாம் படித்துக்காட்டி, முதலமைச்சர் இவைகளை கவனிப்பார் என்று நம்புகிறேன். கவனிக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னதன் வாயிலாக, நாங்களேயிருந்து அவைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்; ஆகவே 'நீங்கள் வெளியேறுங்கள்' என்று சொன்னது, வெறும் உபசாரத்திற்குச்; சம்பிரதாயத்திற்குத்தானே தவிர, இந்தக் கடமைகளை ஆற்றுவதற்கு இப்போது நாங்கள் தான் தகுதி படைத்தவர்கள் என்று உணருகிறார் என்பதை நான் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தை இந்த அவையில் சுதந்திராக் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் முன்மொழிந்து அதற்குப் பிறகு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சார்பிலே கொள்கையை மறுக்கின்ற கண்டனத் தீர்மானம் ஒன்று முன் மொழியப்பெற்று, எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்களும், ஆளும்கட்சி வரிசையிலே உள்ளவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை இந்தத் தீர்மானங்களின்மீது எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது பேசிக்கொண்டிருக்கிற என்னையும் சேர்த்து 46 பேர் இந்தத் தீர்மானத்திலே கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே தி. மு. க. சார்பில் 16 பேர்களும், மற்றக் கட்சிகளின் சார்பில் 30 பேர்களும் உரையாற்றி இருக்கிறார்கள்.

நான் பேசி முடித்த பிறகு, தீர்மானங்களை முன்மொழிந்தவர்கள் மீண்டும் பேசுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே பேசுகின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கைக் கணக்கில் கூட நல்ல ஜனநாயக முறை இந்தஅவையிலே, தலைவரவர்களே ! தங்களால் பின்பற்றப்பட்டு, அனைவருக்கும் நல்ல வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டுக் கருத்துக்களைக் கடுமையாகச் சொல்வது, காரசாரமாகச் சொல்வது என்கிற வகையிலே கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த மன்றம் சில நேரங்களில் பரபரப்படைந்தாலும், பிறகு நாம் கட்டிக்காத்து வருகிற பண்பாட்டை உணர்ந்து, தன்னைத் தானே திருத்திக்கொள்கிற அளவிற்கு இந்த மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் அமைந்தன என்பதையும் இன்று மாலையிலே நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சி இரண்டு மூன்று நாட்களாகக் காலையிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை விடக் கொஞ்சம் குளிர்ச்சியைத் தரும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் நான் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறேன். இதைப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு நாளும் மாலையிலேயே நம்முடைய சட்டப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக் கொண்டால் மிக அமைதியான முறையில், கொஞ்சம் கூடு குறைந்த அளவில் நம்முடைய பேரவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் என்று கூட நான் கருதுகிறேன்.

இந்த அரசுக்குக் கொள்கை இல்லை என்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் கூறித் தன்னுடையவாதத்தைத் தொடங்கினார்கள். என்னுடைய அருமை நண்பர் மதியழகன்

அவர்கள் நான்தான் இவரை முதலமைச்சராக முன்மொழிந் தேன். இப்போது நானே அவரை வெளியேறச் சொல் கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்.

முன்மொழிந்த ஒரே ஒரு காரணத்திற்காகவே வெளியேறச் சொல்கிற உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்த் தால் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திருமணத்திற்கு நான்தான் புரோகிதத்திற்கு வந்தேன். ஆகவே இப்போது நான் உத்தரவு இடுகிறேன். நீங்கள் விவாகரத்துச் செய்துகொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதற்கு எப்படிப் புரோகிதருக்கு உரிமையில்லையோ, அதைப் போலவே கட்சிக் கூட்டத்தில் என்னை முதலமைச்சராக இருக்க வேண்டுமென்று முன்மொழிந்த ஒரே ஒரு காரணத் திற்காக இப்போது என்னை வெளியேறச் சொல்கிற உரிமை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது.

ஆனாலும் அவர்கள் மிகுந்த பரிவு உணர்ச்சியோடும், பாச உணர்ச்சியோடும் எனக்கிருக்கிற பல சங்கடங்களை உணர்ந்து இவ்வளவு சங்கடங்களுக்கிடையே இருந்து நீங்கள் ஏன் இந்தத் தொல்லைகளை அனுபவிக்க வேண்டும்? ஆகவே

நீங்கள், எல்லாம் வெளியேறி விடுங்கள் என்கிற வகையிலே அவர்கள் இங்கே தன்னுடைய கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் 1967-ஆம் ஆண்டு இந்த அவையிலே தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுத் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்று, எங்களையும் தமிழ்நாட்டு மக்களையும் வழி நடத்திச் செல்வதற்காகச் • சூழ்நிலை மேற்கொள்வதற்கு முன்பு கட்சியின் தேர்தல் பிரகடனத்தை விருகம்பாக்கத்திலே நடைபெற்ற மாநாட்டிலே வெளியிட்டார்கள்.

அந்த நேரத்திலே அண்ணு அவர்கள் ஆற்றிய உரை தமிழ்நாட்டிலே வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க உரையாகும். அந்த உரையின் சில மணிவாசகங்களை இந்த இடத்தில் நினைவுகூர்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன். அண்ணு அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் 30—12—66 அன்று மாலையிலே பேசும்போது குறிப்பிட்டதாவது :—

'' தரணி புகழ வாழ்ந்திருந்து புகழ் பெற்றது, தமிழ் மரபு ! மற்ற நாடுகள் எல்லைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு—எல்லையில் ஏற்படும் தொல்லைகளை நீக்கியதற்கும் முன்பு—அவர்கள் அரசு என்ற ஒன்று ஏற்படுத்தாததற்கும் முன்பு—அரச நீதிகளை வகுப்பதற்கும் முன்பு — காடுகளில் அவர்கள் உலவிக்கொண்டிருந்தபோது—உலகமே வியந்து உச்சிமேல் வைத்து மெச்சத்தக்க அரசியல் நெறி பெற்றுத் திகழ்ந்தது தமிழகம் !

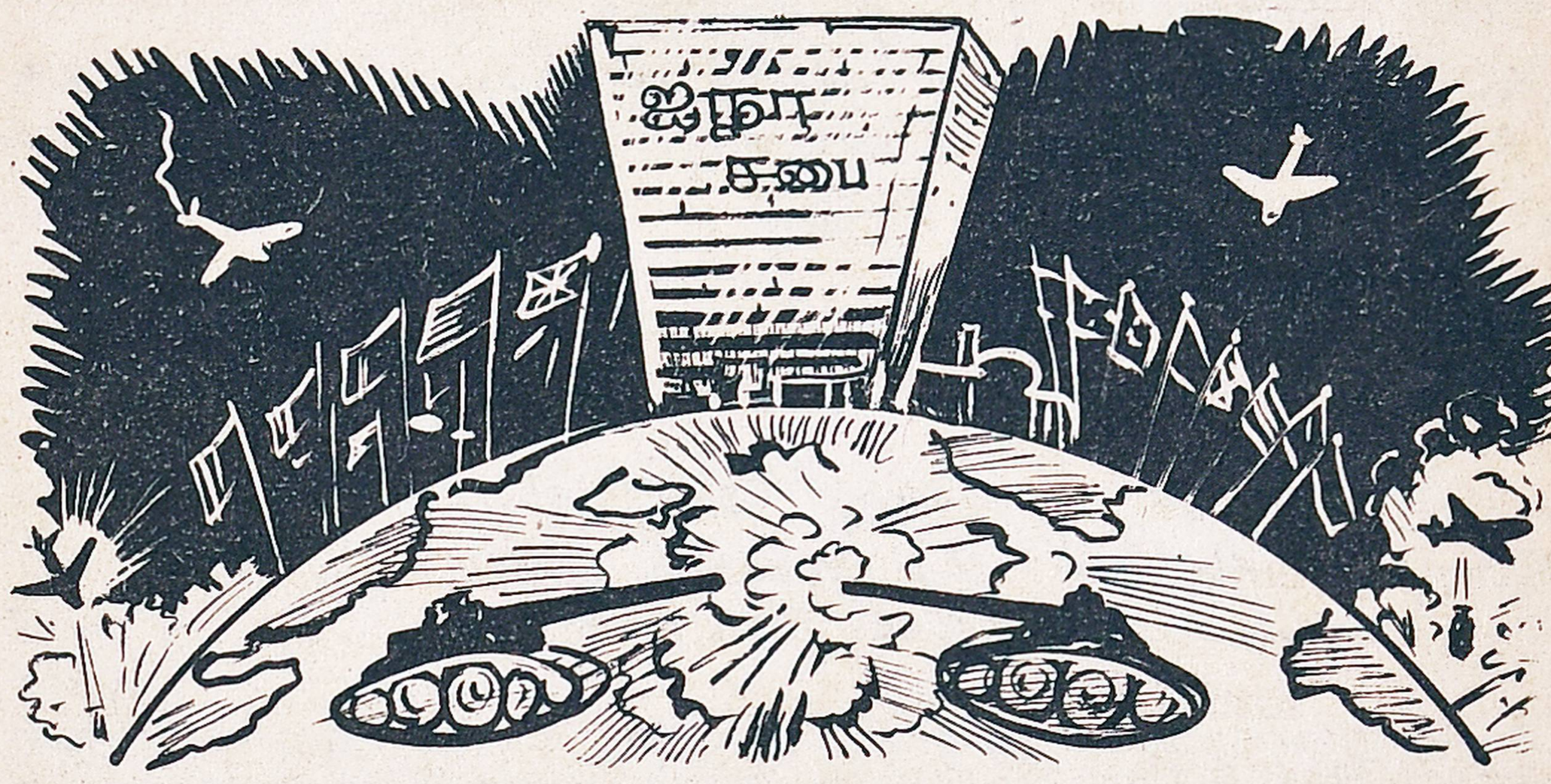
'நமது மூதாதையர் யவனம் வரை தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்—நமது மூதாதையர் சீனம் வரை சென்று திரும்பினர்—தூரக்கிழக்கு நாடுகளில் கலாச்சாரத் தொடர்பு மேற்கொண்டிருந்தனர்.

'அந்த உன்னதமான தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ற வகையில் நம்மைத் தயார்படுத்திக்கொள்ளக் குறைந்த அளவு 50 ஆண்டுகளாவது ஆகும் !

'இன்னும் நமது மொழியை இலக்கியச் செறிவுள்ளதாக ஆக்கி —நமது பொருளாதாரத்தைச் சீராக்கி—உரிமைகளை நிலைநாட்டி—இந்த நாட்டுத் தமிழர்களைத் தமிழ்ப் பரம் பரைக்குச் சொந்தக்காரர்களாக்க இன்னும் 50 ஆண்டு களாவது ஆகும் !

'வெறும் அரசியல் நடத்த—67-ல் ஆட்சி அமைக்க மட்டும் நமது கட்சி இருக்கிறது என்று நினைக்காமல்—67-க்குப் பிறகும் தொடர்ந்து 50 ஆண்டுக் காலத்திற்காவது நமது பணி இருக்கிறது என்ற கடமை உணர்ச்சி நம் மனத்தில் ஆழப் பதியவேண்டும்!

1967-மட்டும் நம் கண் முன் நிற்பதென்றால்—67-ல் ஆட்சி பீடம் ஏறுவது மட்டும் நமது நோக்கம் என்றால்—அதற்கு யாரைப் பிடிக்க வேண்டுமோ அவர்களைப் பிடித்து—எதைக் கொடுக்க வேண்டுமோ அதைக் கொடுத்து—யாரை அணைத்துப் பேச வேண்டுமோ அவர்களை அணைத்துப் பேசினால், அது ஒன்றும் முடியாத காரியமல்ல!

ஆகவே, அமைச்சரவை அமைப்பது மட்டுமல்ல நமது நோக்கம்!

தமிழ் மக்கள் தமிழ் மரபைப் புரிந்து கொண்டு—தமிழ் வரலாற்றைப் புரிந்துகொண்டு—புது வரலாற்றைப், புதிய செய்தியை, புதிய பண்பை உலகுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான் நாம் பணியாற்றுகிறோம்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை என்று உலகத்திலுள்ள நாடுகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்த்து—எல்லாக் கொடிகளையும் பறக்க விட்ட பிறகும் சர்வதேச ஒற்றுமையைச் சில நேரங்களில் காண முடியாமல் நாம் தத்தளிக்கிறோம்.

ஆனால், இந்த உலக ஒருமைப்பாட்டை—ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, "யாதும் ஊரே: யாவரும் கேளிர்" என்ற அரியதோர் கருத்தைத்—தமிழ் மரபு தந்தது.

அதுமட்டுமல்ல : 'ஒன்றே குலம் ! ஒருவனே தேவன்!!' —என்று தமிழர்கள் தரணியாண்ட காலத்திலேயே தமிழகம் கூறியது !

இவை போன்ற கருத்துக்களை—பண்புகளை மீண்டும் தமிழகம் உலகுக்குத் தர வேண்டும்.

அப்போதுதான் தமிழினம் தலை நிமிர்ந்து வாழும்; புதிய வரலாற்றை—புதிய அத்தியாயத்தைச் சமைக்கும் !

அவ்விதம் சமைக்கத் தக்கவாறு தமிழினத்தை ஆக்கும் பொறுப்பு — காலத்தின் கரத்தாலே நமக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே, தமிழ் மரபு காப்போர் அமரவேண்டும் என்பதற் காகத்தான் தி.மு. கழகம் ஆட்சியில் அமர வேண்டும் என் கிறோம்.

தமிழ் இனம்—தமிழ்மொழி—தமிழ் மரபு—இவைகளைக் காப்பாற்றும் புதிய அரசு, புதிய ஆட்சி தோன்றவேண்டும்''

—இதைத்தான் அண்ணு அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில், பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில், எடுத்துரைத்தார்கள்.

அண்ணு விரும்பிய தமிழ் மரபைக் காப்பாற்ற—தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குப் பணியாற்ற—தமிழ் மொழிக்கு ஏற்றம் தர—அண்ணு அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலும், அண்ணு அவர் களுடைய மறைவிற்குப் பிறகும் இந்த அரசு பணியாற்றி யிருக்கிறதா இல்லையா, என்பதற்கு நிறையப் புள்ளி விவரங் களை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் : சான்றுகளை உடையவர் களாக நாம் இருக்கிறோம் ; என்றாலும் ஒன்றிரண்டை நினைவுபடுத்த நான் விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு என்று இந்த மண்ணுக்குப் பெயர் வைத்தது, அண்ணு அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் பேசிய பேச்சின் எதிரொலியாகும் !

வள்ளுவருக்குச் சிறப்புத் தருகின்ற வகையில் பேருந்து வண்டிகளில் எல்லாம்—தமிழகத்தில் உள்ள பயணிகள் விடுதி களில் எல்லாம் திருக்குறளின் மணம் பரப்புகின்ற பணியைச் செய்தது—அண்ணு அவர்களுடைய விருகம்பாக்கம் மாநாட் டுப் பேச்சின் எதிரொலியாகும்.

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு — குறள்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு கண்டு, உலகத்து அறிஞர் பெருமக்களை எல்லாம் அழைத்துத் தமிழின் தொன்மையை, பெருமையைப் பாரறியச் செய்தது—அண்ணு அவர்களது விருகம்பாக்கம் மாநாட்டினுடைய பேச்சின் எதிரொலியாகும்.

தமிழகத்தில் பள்ளிகளில் தமிழ், ஆங்கிலம் இரண்டிற்கும் தான் இடம், இந்திக்கு இடமில்லை என்று வரையறுத்துச் சொன்னது—அண்ணு அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டிலே ஆற்றிய உரையின் எதிரொலியாகும்.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலைக் கட்டிய இராசராச சோழனுக்குச் சிலை—எவ்வளவோ எதிர்ப்புக்களுக்கிடையே அமைத்ததும், இளங்கோ அடிகளுக்கு—கரிகாலனுக்கு—கண்ணகிக்கு-தமிழ்ச் சான்றோர்களுக்குச் சிலை எடுப்பதுஎன்பது சாதாரணமாகப் பேசப்பட்டாலும், எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக நடைபெறுத முயற்சியை, யாருக்கும் தோன்றுத அந்தக் கருத்தைத் தமிழக அரசின் துணையோடு, இன்றைக்கு நாம் செய்திருக்கிறோம் என்றால், தமிழின்பால், தமிழ்ச் சான்றோர்களின் பால், தமிழ் வரலாற்றின்பால், இந்த அரசுக்கு இருக்கிற பற்றினை, பாசத்தினைக் காட்டுவ தாகும்.

அண்மையில் நடைபெற்ற பூம்புகார் விழாவினைப்பற்றிக் கூடச் சில பேர் கேலி பேசினார்கள்; ஆனால் அந்தப் பூம்புகார் விழா இன்றைக்கு எத்தனை ஆயிரம் மக்களைக் கரிகால் பெருவளத்தானுடைய வீரமிக்க வரலாற்றை நினைத்துப் பார்க்கத் தூண்டியிருக்கிறது என்பதும், ஒவ்வொரு நாளும் எவ்வளவு நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினம் சென்று அங்கே அமைந்திருக்கிற சிலப்பதிகாரக் கலைக்கூடத்தைப் பார்த்து, சிலப்பதிகாரத்தின் கதையை, சிலப்பதிகாரக் கலை மேன்மையை, ஒரு காலத்தில் காவிரிப்பூம்பட்டினம் இருந்த மகிமையை உணர்ந்து வருகிறார்கள் என்பதும் மிகமிகச் சாதாரணமாகக் கருதிவிடக்கூடிய ஒன்றல்ல.

சென்னை மாநகரத்தில் எத்தனையோ ஆண்டுக் காலமாக இடி பாடுகளுக்கிடையே, இங்கே திருவள்ளுவர் வாழ்ந்தார் என்றும், இங்கே அடக்கமானார் என்றும், பிரச்சினைகளுக்கு உரியதாக இருந்து, யாரும் நாட்டம் செலுத்தாத அளவிற்கு இருந்த ஒரு இடத்தை இன்று புதுப்பித்து, அது உலகத்தார் அனைவரும் வந்து யாத்திரை செய்து, கண்டு களிக்கும் இடமாக—திருக்குறளைப் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு இடமாக—திருவள்ளுவர், உலகத்திற்கே மறை யாத்தவர் என்ற அந்த உயர்ந்த காரியத்தைச் செய்வதற்குத் திருவள்ளுவருக்காக ஆலயம் ஒன்றை நிர்மாணிக்கப் பல இலட்சம் ரூபாயிலே திட்டமிட்டு, அதற்குத் தமிழக அரசு தன்னுலான உதவிகளைச் செய்ய முன் வந்திருப்பதும்—பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் விருகம்பாக்கம் மாநாட்டிலே பேசிய பேச்சின் எதிரொலி என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது.

ஆகவே, இந்த அரசுக்குக் கொள்கை உண்டா? இல்லையா? —என்ற கேள்வி எழுகிற நேரத்தில் இந்த அரசு எந்த அடிப்படைக் கொள்கையிலிருந்து ஆரம்பமாகியிருக்கிற தென்றுல், விருகம்பாக்கம் மாநாட்டில் அண்ணு பேசினாரே: தமிழ் இனம் காக்க—தமிழ் மரபு காக்க— தமிழ் செழிக்க—தமிழைப் பாதுகாக்க இந்த அரசு அமைகிறது என்று சொன்னாரே; அந்த ஒரு பெரும் கொள்கைக்காகத்தான் இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது; அடுத்து மற்றக் கொள்கைகள்!

சமுதாயத்தில் சமத்துவம் வேண்டும். இது பேரறிஞர் அண்ணு அவர்கள் சொன்ன வேதவாக்கு. அந்தச் சமத்துவத்தை இந்த அரசு காரியத்தில் சாதித்துக் காட்டியிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இங்கே பேசிய ஆளும் கட்சியைச்

சேர்ந்தவர்கள், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

அரிசன மக்களுக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்று எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் பேசிய நேரத்தில், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தக்க பதில்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

பொதுவாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பொருளாதார உதவிகளைச் செய்வது ஒருபுறம் இருந்தாலும், முதலில் சமுதாயத்தில் இருக்கிற இழிவைப் போக்க வேண்டும் என்பது தான் தமிழ்நாட்டிலே சுயமரியாதை இயக்கம் கண்ட தந்தை பெரியார் இராமசாமி அவர்களின் கொள்கையும், அவருடைய தானைத்தலைவராக இருந்து பணியாற்றிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையுமாகும்.

ஆகவே சமுதாய இழிவுகளை முதலில் நீக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் விளைவுதான் இன்றைக்கு அர்ச்சனை செய்கிற தகுதி பெற்றிருக்கிற அரிசனச் சகோதரனை இருந்தாலும், அவன் ஆலயத்திற்குள் சென்று அர்ச்சிப்பதற்கு உரிமை படைத்தவன் என்கிற சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோமென்றால், அது சாதாரணமான விஷயமல்ல; ஒரு அரிசனச் சகோதரனுக்கு அர்ச்சனை செய்கின்ற வேலை தான் பெரிய வேலையா என்று கேட்கலாம். ஆனால் அது எவ்வளவு பெரிய சமுதாயப் புரட்சி என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது.

இன்றைக்கு, அம்பேத்காருடைய பெயரால் சென்னை மாநகரத்தில் ஒரு கல்லூரியை உருவாக்குகிறோம்; அந்தக் கல்லூரி உருவாவதற்கு—வேறு பல இடங்களில் கல்லூரிகள் உருவாகும் நேரத்தில் கட்ட வேண்டிய மொத்தப் பணத்தை மற்றவர்கள் கட்டினால்தான் அங்கே கல்லூரிகளுக்கு அனுமதி கொடுப்போம் என்று நமது கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மிகக்கண்டிப்பாக இருந்தாலும் கூட, அம்பேத்கார் கல்லூரி என்ற மாத்திரத்தில், அந்தக் கல்லூரி கட்டியவரையில் பணம் போதும், பிறகு மெதுவாகப் பணம் கட்டலாம் என்ற சலுகை அளித்து, இன்றைக்குச் சென்னையில் அம்பேத்கார் பெயரால் கல்லூரி உருவாகி வருகிறது.

தில்லையாடி வள்ளியம்மாள், அரிசனச் சகோதரிதான்! அந்த அம்மையினுடைய தியாகத்தை நினைவுபடுத்துவதற்

காக இன்றைக்குத் தில்லையாடியிலே வள்ளியம்மை நகர் ஒன்று கண்டு, அந்த அம்மையாரோடு தென்னப்பிரிக்கப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு உயிர் நீத்த அரிசனச் சகோதரர் கள்—நாகப்பன், நாராயணசாமி இவர்களுக்கெல்லாம் அங்கே நினைவுச் சின்னங்கள் எழுப்பியிருப்பதும் இந்த அரசு தான்.

ஆலயங்களில் அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது, அந்த அறங்காவலர்களில் ஒருவர் நிச்சயமாக அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் செய் திருப்பதும் இந்த அரசுதான்.

அதைப்போலவே, பின்தங்கிய சமுதாய மக்களுக்காகப் பாடுபடும் இந்த அரசு அவர்களுக்காக ஒரு நலக்குழுவை அமைத்து, அதனுடைய சிபாரிசுகளை ஏற்று எந்த அளவிற்கு நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கிறது என்பதையும் அனைவரும் நன்றாக உணர்வார்கள்.

காலையில் பேசிய நண்பர் வடிவேல் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்:— 18 சதவிகிதம் என்று அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கி யிருக்கிறீர்கள், ஆனால் அந்த 18 சத விகிதத்தை அரிசனங்களால் உத்தியோகங்களைப் பெற முடியவில்லை என்று சொன்னார்.

நான் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். சில இடங்களில் அரிசனத் தோழர்கள், சகோதரர்கள் வராமல் அந்த இடங்கள் நிறைவு செய்யாமல் இருக்கிற குறை இருக்க முடியுமே தவிர, வந்து அவர்களுக்கு இல்லை என்கிற குறை எங்குமே ஏற்பட்டது கிடையாது. ஓர் உதாரணத்தை உங்களுக்குச் சொல்லமுடியும்.

கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுக் காலமாக, நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்தில், குரூப்—1 சர்வீஸ் எழுதுகிறார்களே, தமிழ்நாடு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்ந்தெடுக்கிறதே, அதில் எப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு டெபுடி கலெக்டர் களாக, டெபுடி சூப்பரின்டெண்டுகளாக, ஜே. சி. டி.ஓ.க் களாக, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார்களாக, அஸிஸ்டெண்ட் கமாண் டண்ட்களாக (எஸ்.ஏ.பி.) டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்டிரார்களாக யார் யார் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

—வகுப்புகளைப் பிரித்து நான் சொல்கிறேன் என்பதற் காக யாரும் வருத்தப்படக்கூடாது, என்னை மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும், வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், பிரிக்கப்பட்டால்தான் பின்தங்கியோர், தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று தெரியும் என்கிற காரணத் தால், நான் அதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட 98 அல்லது 99 பேர்கள் 1967-லிருந்து இந்த ஆண்டு வரையில் சர்வீஸ் கமிஷனுல் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆதித் திராவிடர்கள்—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்—டெபுடி கலெக்டர் வேலைக்கு 5 பேர், டெபுடி சூப்பரிண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் 4, ஜே. சி. டி. ஓ. 3, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 4, அஸிஸ்டெண்ட் கமாண்டண்ட் (எஸ். ஏ.பி) 1, டிஸ்டிரிக்ட் ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 18 பேர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த 99 பேர்களில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 2, டி.எஸ்.பி. 1, ஜெ. சி. டி. ஓ. 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, (எஸ். ஏ. பி.) அஸிஸ்டெண்ட் கமாண் டண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 6 பேர் கள்ளர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அடுத்து, மறவர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டி. எஸ். பி. 1, ஜெ. ஸி. டி. ஓ. 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 2, ஆக மொத்தம் 5 பேர்கள்.

அடுத்து அகமுடையார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர்கள் 5, ஜெ. ஸி. டி. ஓ. 1 ஆக மொத்தம் 6 பேர்கள்.

வன்னியர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர்கள் 4, டி. எஸ். பி. 3, ஜெ. ஸி. டி. ஓ 3, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 11 பேர்கள்.

நாடார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் 2, ஜெ. ஸி. டி. ஓ 5, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 8 பேர்கள்.

பிள்ளைமார் வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்: டெபுடி கலெக்டர் ஒருவர்.

முஸ்லிம் (லப்பை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் உள்பட): டெபுடி கலெக்டர்கள் 2, டி. எஸ். பி. 2, ஜெ. ஸி.டி.ஓ. 2, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, ஆக மொத்தம் 7 பேர்.

செங்குந்தர்: டெபுடி கலெக்டர் 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, அஸிஸ்டண்ட் கமாண்டெண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 3 பேர்.

கௌரா என்ற மிகப் பின்தங்கிய வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். டெபுடி கலெக்டர் 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, (எஸ். ஏ. பி.) அஸிஸ்டண்ட் கமாண்டெண்ட் 1, ஆக மொத்தம் 3 பேர்.

படகா: டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர். வீரக்குடி வெள்ளாளர் டெபுடி கலெக்டராக 2 பேர். சலவைத் தொழிலாளி டெபுடி கலெக்டராக இரண்டுபேர். பரக்கவகுல நத்தமான் டெபுடி கலெக்டர் 1, டி. எஸ். பி. 1, ஆக இரண்டு பேர். துளுவ வெள்ளாளர். டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர். குறும்பர்: டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர்; இதுவரை யாரும் குறும்ப வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் டெபுடி கலெக்டராக இருந்ததே கிடையாது.

மூப்பனர்: டெபுடி கலெக்டர் 1. தொண்டமான் டெபுடி கலெக்டர் 1. வடுகர் டெபுடி கலெக்டராக ஒருவர். டி. எஸ். பி. ஒருவர் ஆக இரண்டு பேர்கள்.

தேவாங்கர்: டி. எஸ். பி. ஒருவர். வலையர்: டி. எஸ். பி. ஒருவர். சக்கிலி: ஜெ. ஸி. டி. ஓ. ஒருவர். யாதவர்: ஜெ. ஸி. டி. ஓ. 1, டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 2, டிவிஷனல் பயர் ஆபீசர் 1, ஆகமொத்தம் 4 பேர், சேனைத் தலைவர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1. செட்டி பாலாஜி: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1, வேட்டுவக் கவுண்டர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1. மருத்துவர்: டெபுடி ரிஜிஸ்டிரார் 1. ஓட்டர்: டிஸ்ரிக்ட் ரிஜிஸ்டிரார் ஒருவர்.

ஆக இப்படி மிகமிகப் பின்தங்கிய சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள்—தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இவர்களுக்காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அடையாளச் சின்னம் வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசியவர்கள் இந்த ஆட்சி—பின் தங்கிய மக்களுக்காகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகப் பாடுபடுகிறது என்பதற்கு என்ன அளவுகோல் என்று கேட்டார்களே, இதைவிட வேறு எந்த அளவுகோலை வைத்து, இந்த இயக்கம் பின் தங்கிய மக்களுக்குத்—தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு—நடுத்தர மக்களுக்காகப் பாடுபடும் என்று முழக்கமிட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டதே, அந்த முழக்கம் இன்று செயல் படுத்தப்படுகிறதா இல்லையா என்பதற்கு இதைவிட வேறென்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

தமிழ்நாட்டில் நீதிமன்றம் உருவான பிறகு, நீதிமன்றச் சரித்திரத்திலேயே—இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தான் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு சகோதரர் இன்றைக்கு நீதிபதியாக வீற்றிருக்கிறார் என்பதை யாராவது மறுக்க முடியுமா?

இவைகள் எல்லாம் சமுதாயத்தில் சமத்துவத்தை உருவாக்க—சமுதாயத்தில் புரையோடியிருக்கிற பல கொடுமைகளை நீக்குவதற்கு, அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் நின்று இந்த அரசு இதுவரையில் நடத்தியிருக்கிற அருமையான சாதனைகளாகும்.

அண்ணுவின் அடுத்த கொள்கை சமதர்மம் : சமதர்மத் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி யிருக்கிறோமா இல்லையா என்பதைச் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் நான் பலமுறை இங்கே விளக்கியிருக்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிய நேரத்திலும், முன்பு ஒருமுறை நம்பிக்கையில்லாத்தீர்மானம் வந்த நேரத்திலும் நான் வெகு விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கின்றேன். நிலச்சீர்திருத்தம் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில்—ஆறு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பட்டா அளித்தது. இதற்கு முன்பு உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்ற ஒரு சட்டம்.

குடியிருப்பு மனைச் சட்டத்தின் மூலம் ஏறத்தாழ இரண்டு லட்சம் மக்களுக்குக் குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தமாக்கியது சமதர்மத்தினுடைய அடிப்படையில்.

பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கச் சட்டம் கொண்டு வந்தது சமதர்மத்தின் அடிப்படையில். இந்தியாவிலேயே முதன் முறையாகத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலீட்டில் பங்கும், நிர்வாகத்தில் பொறுப்பும் தமிழ்நாட்டில் அளித்திருப்பது, சமதர்மத்தினுடைய அடிப்படையில். பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கப் போனஸ் திட்டத்தை அளித்து அவர்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றிருப்பது இவைகள் எல்லாம் சமதர்மத்தின் அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்பட்டவை

பல நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னதைப் போல, கண் ணெளி வழங்குதல், பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறு வாழ்வளித் தல், கை ரிக்ஷாக்களை ஒழித்து இலவச சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குதல் இவைகளை எல்லாம் என்னுடைய பிறந்த நாள் விழாக்களில் நாம் சாதனைகளாகச் செய்திருக் கிறோம்.

ஒரு நண்பர் கூடச் சொன்னார். அடுத்த ஆண்டு முத லமைச்சருக்குப் பிறந்த நாளே வரக் கூடாது; அது ரொம்ப ஆபத்தாக இருக்கிறது என்று கூடச் சொன்னார். நம்மு டைய நண்பர் தம்பி தேவேந்திரன் அவர்கள், அவர் கூறியது பற்றிக் கூட ரொம்ப வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார், இப்படி யெல்லாம் பேசலாமா என்று!

எனக்கு அடுத்த ஆண்டு பிறந்த நாள் வந்தாலும் பரவா யில்லை. அல்லது நினைவுநாள் வந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் அந்த நாளைக்குள்ளாக நாம் என்னென்ன செய்ய வேண்டும்; என்னுடைய அமைச்சரவை நண்பர்களின் ஒத் துழைப்போடு, தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஆதரவோடு என் னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று கருதுகிறேனென்றால், இப் போது நான் படித்துக்காட்டினேனே, இந்த இந்த மக்களுக் காக இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்று. ''அது குற்றம், ஆகவே உங்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை, வெளியே போ'' என்று சொன்னால், இந்தக் குற்றத்தை நான் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருப்பேன். என்பதை நான் திட்ட வட்டமாகச் சொல்லுவேன்.

இது குற்றமென்றால், இந்தக் குற்றம் இந்த நாட்டிற்குத் தேவையான குற்றம். இந்தச் சமுதாயத்தை வாழ வைக் கத் தேவையான குற்றம். நான் இந்தக் குற்றத்தைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருப்பேன்; இந்த அமைச் சரவையின் ஒத்துழைப்போடு, என்பதை மாத்திரம் நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி, நிலையான ஆட்சி இப்படி எல்லாம் இன்றைக்குத் தமிழக அரசு பாராட்டப்படு கின்ற நேரத்தில் இங்கு ஒன்றிரண்டு குறைகள் சொல்லப் பட்டன.

அதிகாரிகளைப் பற்றிக் குறைகள் சொன்னார்கள். எந்தவொரு அரசிலும் எல்லா அதிகாரிகளும் நல்லவர்க

ளாகவே இருப்பார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன். என்னுடையஅருமை நண்பர் சுப்பு அவர்கள் இங்கேபேசினர்கள்—அருமைநண்பர் என்று சொல்கிற காரணத்தால் அவருக்கு ஆபத்து வந்தாலும் வரலாம். அவர், அதிகாரிகளைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னர். நான் அவைகளை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எந்தெந்த அதிகாரிகள் தவறு செய்தாலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட பெரிய இடத்தில் இருந்தாலும், அல்லது அவர்கள் சாதாரண அதிகாரிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள்மீது புகார் கூறப்பட்டு, அவைகள் மெய்ப்பிக்கப்படுமானால், அவர்களுக்குத் தயவு தாட்சண்யம் காட்டுகிற அரசு இந்த அரசல்ல என்பதைப் பலமுறை நாம் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம்.

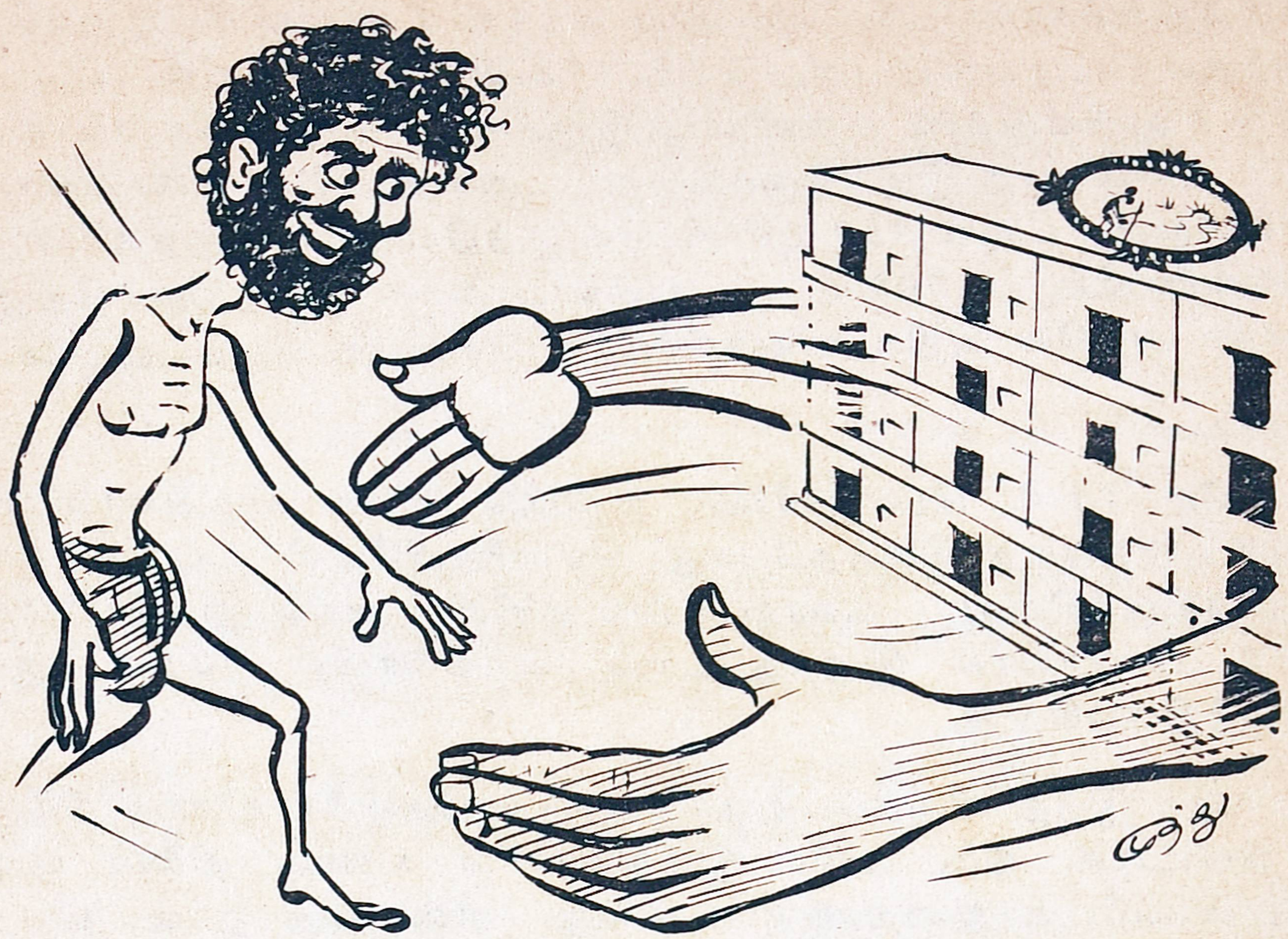
இப்போதும் சொல்கிறேன். அதிகாரிகளோ, அல்லது ஆட்சியில் இருக்கிற நாங்களோ குறைகள் செய்தால், சுட்டிக் காட்டப்பட்டால், திருத்திக் கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்து, மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட விஷயம்; இந்தத் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தவர்களும், பிறகு வழி மொழிந்தவர்களும் மிக முக்கியமாக எடுத்துக் காட்டியது; நம்முடைய நண்பர் மதியழகன் அவர்களும் கடைசியாக எடுத்துக் காட்டியது, இன்று தமிழ்நாட்டிலே விலைவாசி வேகமாக உயர்ந்து விட்டது. உணவு நிலை திருப்திகரமாக இல்லை. என்கிற இந்தக் குறைபாடு இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

ஆனால், விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு யார் காரணம்? எந்த நிலை காரணம்? என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து தீர்மானத்தை வழி மொழிந்து பேசியவர்களே கூட மத்திய அரசுக்கும் ஓரளவு பொறுப்புண்டு என்பதை இங்கே ஒத்துக் கொண்டார்கள். கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்பேசுகிற நேரத்தில், இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் விலைவாசி அதிகம். அதை நான் மெய்ப்பிக்க முடியும் என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர்கள்.

முதலில் உலகத்திலே விலைவாசி நிலவரத்தில் இந்தியா எங்கேயிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். பிறகு இந்தியாவில் தமிழ்நாடு எங்கேயிருக்கிறது என்று பார்ப்போம்.

உலகத்தில் விலைவாசி நிலவரத்தைப் பற்றி 'ஐ. எல். ஓ.' என்று சொல்லப்படுகிற இண்டர்நேஷனல் லேபர் ஆர்கனைசேஷன் வெளியிட்டிருக்கிற புள்ளி விவரத்தைப் பார்ப்போம்—1963 மார்ச் முதல் 1972 வரை உலகத்திலே உள்ள விலைவாசி நிலவரங்களை அது வெளியிட்டிருக்கிறது.

தாய்லாந்து 21 சதவீதம்; மொராக்கோ 22 சதவீதம்; கென்யா 25 சதவீதம்; ஈரான் 28 சதவீதம்; எதியோப்பியா 32 சதவீதம்; மெக்சிகோ 35 சதவீதம்; இலங்கை 36 சதவீதம்; பாகிஸ்தான் 45 சதவீதம்; மேற்கு ஜெர்மனி 32 சதவீதம்; கனடா 33 சதவீதம்; அமெரிக்கா 35 சதவீதம்; ஆஸ்திரேலியா 37 சதவீதம்; இத்தாலி 39 சதவீதம்; பிரான்சு 43 சதவீதம்; ஜப்பான் 55 சதவீதம்; இங்கிலாந்து 46 சதவீதம்; இந்தியா 95 சதவீதம்; இது ஐ.எல்.ஓ. வெளியிட்டிருக்கிற புள்ளி விவரப் பட்டியலாகும்.

இதிலே இந்தியா 95 சதவீதம். எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்து நிற்கிறது. அந்த இந்தியாவில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் நிலவரம் என்ன? பொது விலைக் குறியீடு. உணவுக் குறியீடு (General index, Food index) என்ற இந்த இரண்டையும்

எடுத்துக்கொண்டால் மத்திய சர்க்கார் வெளியிட்டிருக்கிற அந்தப் பட்டியலின்படி, ஜூலை 72-ல் இந்தியாவின் பொது விலைக் குறியீடு 205 புள்ளியாக இருக்கும் போது, சென்னையில் 201 புள்ளியாக இருந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே உணவு நிலைக்குறியீட்டில் 220 புள்ளியாக இந்தியாவில் இருந்தபோது சென்னையில் 205.8 புள்ளியாக இருந்திருக்கிறது. நான் அதிலே அதிக விவரங்களைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மே '73-ல் பொதுவிலைக் குறியீடு அகில இந்தியாவிலே 228 புள்ளியாக இருந்தபோது, சென்னையிலே 217 புள்ளியாக இருந்திருக்கிறது. உணவு நிலைக் குறியீடு அகில இந்தியாவில் 273 புள்ளியாக இருந்தபோது சென்னையில் 224.6 ஆக இருந்திருக்கிறது.

ஆக இந்த விவரப்படி பார்த்தால் சென்னை உணவு நிலைக் குறியீட்டின் நிலை அகில இந்தியாவின் உணவு நிலைக் குறியீட்டைவிடக் குறைவாக உள்ளது என்பதை நாம் மிகத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அத்தியாவசியப் பொருள்களுடைய மொத்த விலை நிலவரம்—அல்லது சில்லறை விலை நிலவரம் ஆகியவற்றைத் தென் மாநிலங்களைப் பொறுத்தும், ஏனைய வட மாநிலங்களைப் பொறுத்தும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமேயானால், அதற்கான விவரங்களை இந்த அவை அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அரிசி, நடுத்தர அரிசி, பச்சரிசி, பெங்களூரில் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு விலை ரூபாய் 212 (31-7-73 அன்றைய நிலவரப்படி); திருவனந்தபுரத்தில் இதே அரிசி விலை ரூபாய் 380 (4-8-73 அன்றைய நிலவரம்); சென்னையில் 6-8-73 நிலவரப்படி ரூபாய் 133.

புழுங்கல் அரிசி, குவிண்டால், பெங்களூரில் 195 ரூபாய்; திருவனந்தபுரத்தில் 365 ரூபாய்; சென்னையில் 126 ரூபாய்.

சோளம், பெங்களூரில் 139 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 210 ரூபாய்; சென்னை 92 ரூபாய்.

கம்பு; பெங்களூர் 138 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 226 ரூபாய்; சென்னை 89 ரூபாய்.

கேழ்வரகு, பெங்களூர் 112 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 205 ரூபாய்; சென்னை 89·75 ரூபாய்.

கடலை, பெங்களூர் 177 ரூபாய் (குறைவு); திருவனந்த புரம் 235 ரூபாய்; சென்னையில் 202 ரூபாய்.

துவரை, பெங்களூர் 188 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 210 ரூபாய்; சென்னை 175 ரூபாய்.

பச்சைப் பயிறு, பெங்களூர் 288 ரூபாய்; திருவனந்த புரம் 323 ரூபாய்; சென்னை 207 ரூபாய்.

தேங்காயெண்ணெய், பெங்களூர் 837 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 825 ரூபாய்; சென்னையில் அதை விட அதிகம்; இது ஒன்றில். அதாவது 941 ரூபாய்.

உளுந்து, பெங்களூரில் 266 ரூபாய்; திருவனந்தபுரம் 335 ரூபாய்; சென்னை 195 ரூபாய்.

இவை நிலவரங்கள்; இதிலே மற்ற வடபுறத்து மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டால் சில்லறை விற்பனையிலேபார்த்தால் கூட, சென்னையில் அரிசி விலை ஒரு கிலோ ரூ. 1·22; அகமதாபாத் (குஜராத்) 3·25; அமிர்தசரஸ் (பஞ்சாப்) 2·00; ஜோத்பூர் (ராஜஸ்தான்) 2.25; உத்தரப்பிரதேசத்தில் (ஆக்ரா) 1·95; சிம்லாவில் 2·60: கான்பூர் (உ.பி.) 1·75; மேற்கு வங்கத்தில் 2.25; இது அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலாகும்.

சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரை சென்னையில் 3·65, குஜராத் 3·95, பஞ்சாப் 3·85, ராஜஸ்தான் 3·75, சிம்லா 4·00கான்பூர் 3.60.

நல்லெண்ணெய், சென்னையில் 8·50; குஜராத் 9·00; பஞ்சாப் 8·80; ராஜஸ்தான் 8·50; சிம்லா 8·50. ஆக்ரா; 9·25 கான்பூர் 9·50.

இந்தச் சில்லறை விற்பனையைப் பார்த்தாலும், அவர்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல இந்தியாவிலே இருக்கிற எல்லா மாநிலங்களையும் விடத் தமிழ்நாட்டில்தான் விலை அதிகம் என்ற அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை அல்லது தவறுனவை என்பதை விளக்குவதற்குத்தான் நான் இந்த விவரங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னேன்.

அவர்கள் பேசும்போது, மாநில அரசுக்கு அத்தியாவசியப் பொருள்கள் சட்டத்தின்கீழ் விலைகளை நிர்ணயம் செய்யும் முழு அதிகாரத்தையும், மத்திய அரசு அளித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மதி அவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த அதிகாரங்களை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

மாநில அரசுக்கு உள்ள அதிகாரங்கள் எப்படி வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதை புது டில்லியிலிருந்து 72-ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 20-ஆம் தேதி எழுதப்பட்டுள்ள அரசு ஆணையில் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சில உரிமைகளைக் கொடுத்துவிட்டு

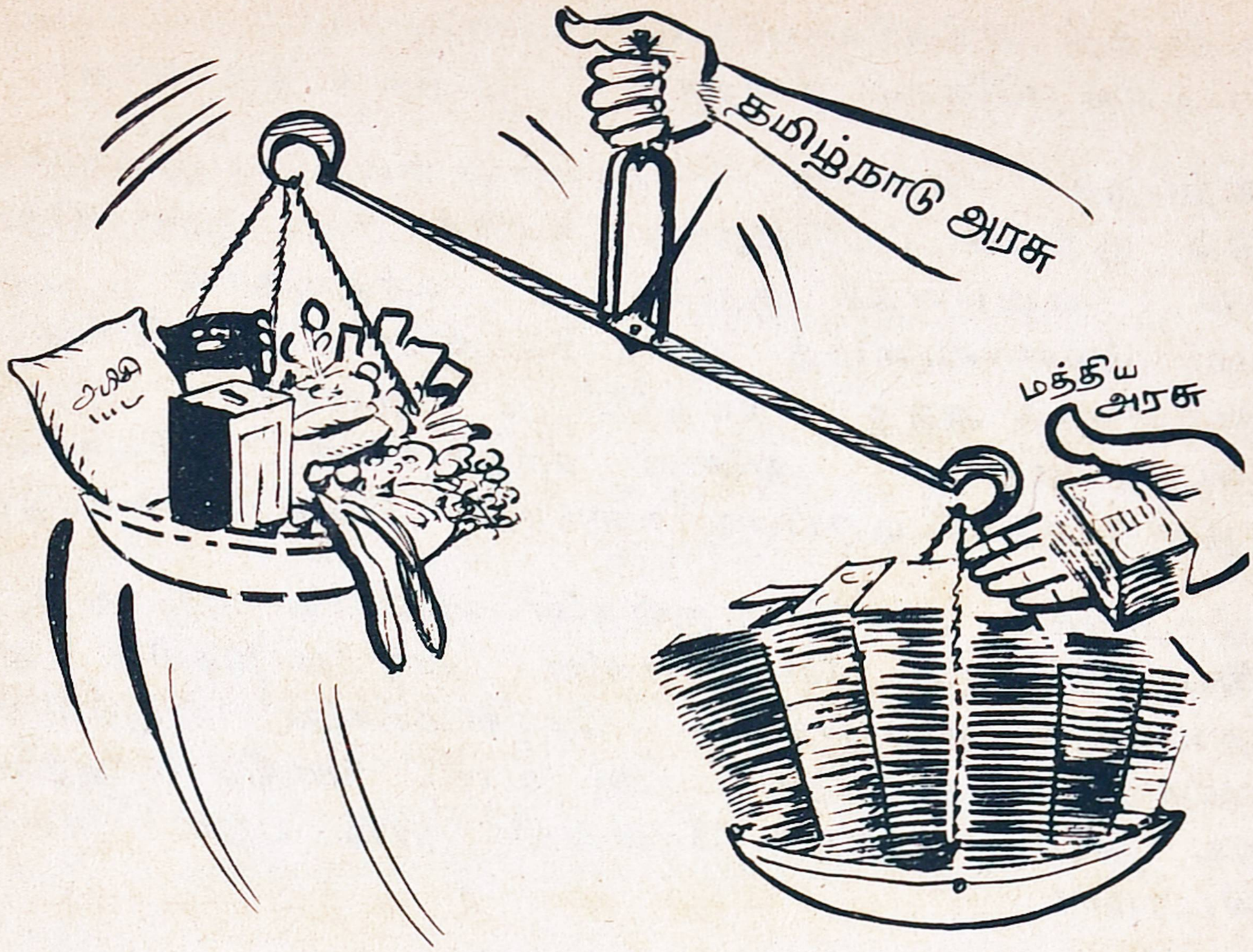
That such powers shall be exercised by a State Govt. subject to such direction if any as issud by the Central Government in this behalf.

என்று சொல்லிவிட்டு, கீழே ஒரு ஐந்தாறு விவரங்களைத் தருகிறார்கள்.

அவை எவையெவை என்றால், விலைக் கட்டுப்பாடு—உற்பத்திக் கட்டுப்பாடு—கொள்முதல்—போக்குவரத்துக் கண்ட்ரோல் இவைகளுக்கெல்லாம் மத்திய சர்க்காருடைய அதிகாரத்தை, அனுமதியைப் பெறுமல் எதுவும் செய்ய முடியாது என்கிற நிலைமையில்தான் அவைகள் இருக்கின்றன.

விலைவாசிகள் ஏறியிருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மந்திரிசபை பதவி விலகவேண்டும்; இது எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்து எடுத்து வைக்கப்பட்ட ஒரு வாதம். ஆனால் விலைவாசி எப்படி ஏறுகிறது? விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு மாநில அரசு காரணமா? மத்திய அரசு காரணமா? என்ற இந்தக் கேள்வியை நாம் கேட்டு, அதற்கு ஒரு சரியான பதிலை நாம் வரவழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல், மாநில அரசு மீது குற்றஞ்சாட்டுவதற்கு இதைத் தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை என்ற அளவில் மாநில அரசின்மீது குற்றஞ் சாட்ட இதை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துவதை நான் நிச்சயமாக விரும்பவில்லை.

மாநில அரசு விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதை உணர்ந்திருக்கிறது. நாங்கள் மறுக்கவில்லை. " அப்படித்தான் உய

ரும். ''சினிமாவிற்கு க்யூ நிற்கவில்லையா ? அதைப்போல அரிசி வாங்க க்யூ நில்லுங்கள் ! '' என்று இந்த அரசில் உள்ள அமைச்சர்கள் யாரும் பேசமாட்டார்கள்.

'' சினிமா டிக்கெட் உயரவில்லையா ? அந்த டிக் கெட்டை வாங்கிப் படம் பார்க்கவில்லையா ? அதைப் போல உணவுப் பண்டங்களுடைய விலையும் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே அதை வாங்கிச் சாப்பிடுங்கள்'' என்று அலட்சியப் போக்கில் இந்த அரசில் உள்ள யாரும் பேசுவதற்குத் தயா ராக இல்லை.

விலைவாசி உயர்ந்திருப்பதை ஒத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் எல்லா மாநிலங்களிலும் இந்தியா முழுவதும் இப் படிப்பட்ட நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறது என்பதை நாம் தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது.

அதை மறந்துவிட்டு, இந்த மாநில அரசு மீது மாத்திரம் பழி போடுவது சரியானதில்லை என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை நான் எடுத்துச் சொன்னேன்.

உற்பத்தி குறைந்து பணப்புழக்கம் அதிகமானால் விலைகள் ஏறும். அது ஒரு வாதம்.

உற்பத்தி அதிகரிக்கப்பட்டுப் பணப்புழக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் விலைகள் குறையும். அதுவும் ஒரு வாதம்.

உற்பத்தி என்பது வேளாண்மைத் துறையிலே மட்டும் குறிப்பிடப்படுவதல்ல. தொழில் துறையிலும் தேவை என்பதைக் குறிக்கின்ற வாதம்தான் அந்த வாதம்! வேளாண்மைத் துறையில் அதிக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமானால் அந்த உற்பத்திக்குத் தேவையான உரம், டிராக்டர், மற்றும் ஏனைய சாதனங்கள், விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டும்.

இத்தகைய மூலப்பொருள்களை – விவசாய உற்பத்திக்கு அத்தியாவசியமான பொருள்களை விநியோகிக்கிற அதிகாரத்தையும் அது பற்றிய கொள்கைகளை வகுக்கின்ற உரிமையையும் படைத்திருப்பது யார்? மாநில அரசா? மத்திய அரசா? இந்தக் கேள்விக்கு நாம் பதில் காண வேண்டாமா?

அதேபோல் தொழில் உற்பத்திக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்கின்ற அல்லது செய்வதற்குரிய லைசென்ஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரமும், தொழில் கொள்கைகளை வகுக்கின்ற அதிகாரமும், இந்தத் தொழில்கள் பொதுத் துறையிலோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலோ இருக்க வேண்டுமென்ற முடிவைச் செய்கின்ற அதிகாரமும் மத்திய அரசினுடைய கையிலே இருக்கிறபோது மாநில அரசு விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லையென்று கூறுவதில் நியாயம் இருக்க முடியுமா என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

ஆகவே இதிலிருந்து நமக்குத் தெரிகிற உண்மை என்ன வென்றால் உற்பத்தியை நிர்ணயித்து, கட்டுப்படுத்திப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குரிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துகின்ற வாய்ப்பும் அதிகாரமும் மத்திய அரசுக்குத்தான் இருக்கிறது.

நாணயப் புழக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரமும், மத்திய அரசின் கையிலேயே இருக்கிறது.

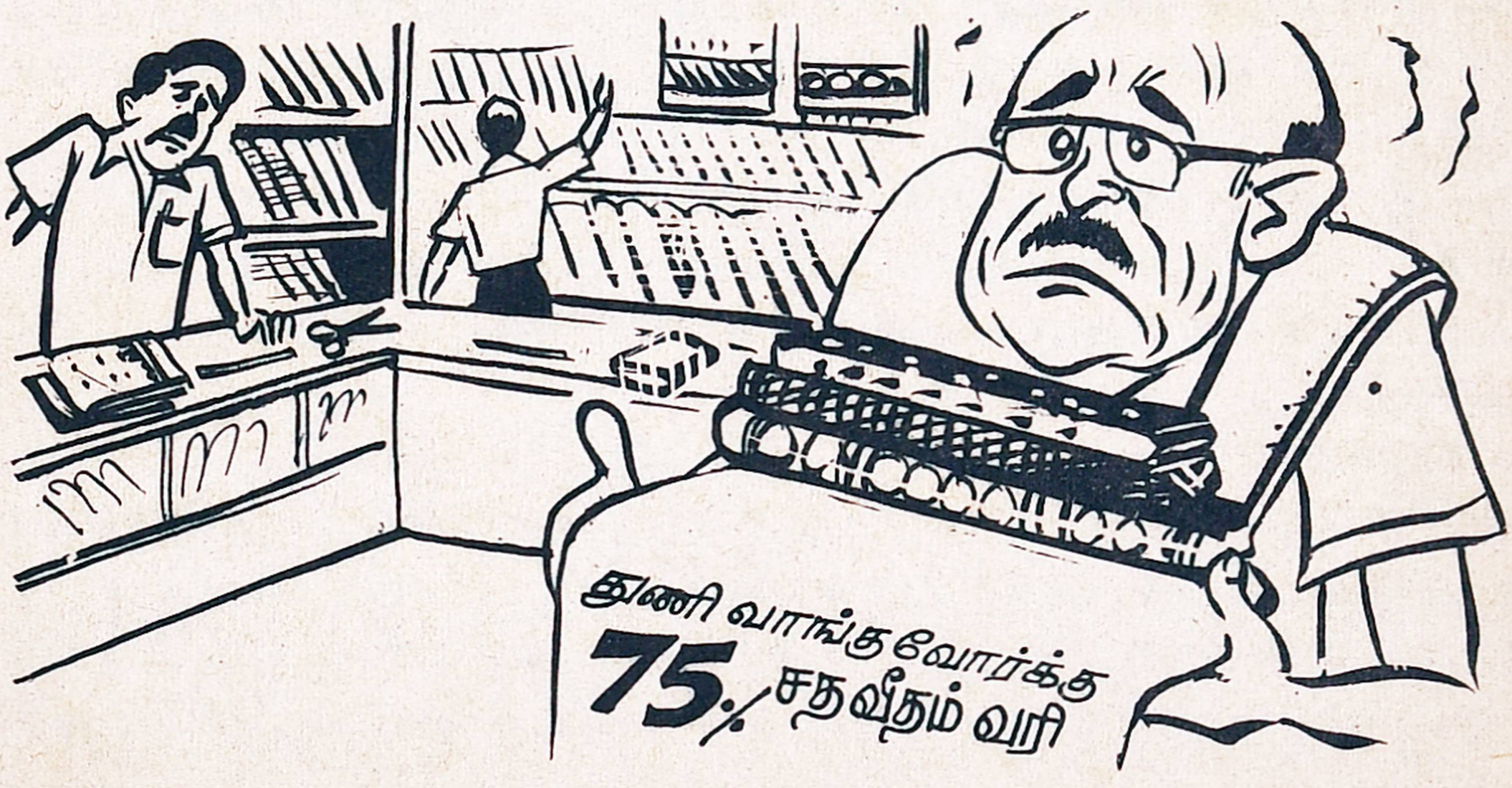
நாணயப் புழக்கக் கட்டுப்பாடு, உற்பத்திப் பெருக்கத் தைப் பற்றிய கொள்கை, பொருளாதாரக் கொள்கை.

இந்தப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைத் தெளிவாகவும், வெற்றிகரமாகவும் அமல் செய்கின்ற அரசு ஒன்றுதான் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

எனவே நல்ல பொருளாதாரக் கொள்கை விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தும்; நல்ல நாணயக் கட்டுப்பாடு உள்ள பொருளாதாரக் கொள்கையில் கறுப்புப் பணத்திற்கு இடமே இல்லை என்ற கருத்தைத் தேசிய வளர்ச்சி மாநாடு நடைபெற்ற போதுகூட நான் தமிழக அரசின் சார்பில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ரிசர்வ் வங்கி அவர்களிடம் இருக்கிறது. அது உனக்கு வேண்டுமென்று கேட்கிறாயா என்று யாரும் தயவுசெய்து எண்ணக் கூடாது. நிலைமையைச் சொல்கிறேன். அங்குதான் இருக்க வேண்டும். அவர்களிடம் இருக்கிறது.

தேசிய வங்கிகள் அவர்களிடம் இருக்கிறது. பெரிய வரி விதிப்புக் கருவிகள், ஆயுதங்கள் அவர்களிடத்திலே இருக்கின்றன. நோட்டு அடிக்கிற அச்சு இயந்திரம் அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது.

அண்மையில் அந்த அச்சு இயந்திரம் இரவு பகலாக வேலை செய்து கொண்டிருப்பதாகக்கூடப் பத்திரிகையிலே செய்தி பார்த்தோம். அதற்குத் தேவையான காகிதம் கூடக் கிடைக்காமல் வெளிநாடுகளிலிருந்து காகிதம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி கூட இந்துப் பத்திரிகையில் வந்தது. நாம் படித்தோம். அந்த அளவிற்கு அந்த அச்சு இயந்திரம் வேகமாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசினுடைய பொருளாதாரக் கொள்கையில் நாம் நுணுகி ஆராய வேண்டியவைகளில் ஒன்று, இந்த நாணயத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற முறை.

அடுத்தது, வரி விதிப்புக் கொள்கையை நாம் ஆராய்ந்து தீரவேண்டும். வரிவிதிப்புக் கொள்கையில் இந்த ஆண்டு மத்திய அரசின் பட்ஜெட் 4,800 கோடி ரூபாய். அதில் அவர்களுடைய வரிகளில் எக்சைஸ் வரி மூலம் மாத்திரம் திரட்டப்படுவது, 2,741 கோடி ரூபாய். அதாவது பண்டங்களின் உற்பத்தியின்மீது விதிக்கப்படுகிற வரி 56 சதவிகிதம். அதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அண்மையில் ஓர் ஆராய்ச்சி மூலம் தெரியவந்த கருத்து, சுமார் ஆறு பொருள்களின் விலையில் 50 சதவிகிதம் முதல் 70 சதவிகிதம் வரை எக்சைஸ் வரியாக மத்திய அரசுக்குப் போகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

பாமர மனிதன் துணி வாங்குகிறான். இதில் 50முதல் 75 சதவீதம் வரை எக்சைஸ் டியூட்டி வாங்குகிற துணிக்குத் தகுந்தவாறு போடப்படுகிறது. சர்க்கரை விலையில் 75 சதவிகிதம் எக்சைஸ் டியூட்டி. சிமெண்ட் 60 முதல் 70 சதவிகிதம் வரை எக்சைஸ் டியூட்டி. ஸ்டீல் 50 முதல் 60 சதவிகிதம் வரை எக்சைஸ் டியூட்டி.

இந்த ஆண்டு மத்திய அரசு நேர்முக வரிகளான வருமான வரி, சொத்து வரி, கம்பெனி வரியான கார்ப்பரேஷன் வரி ஆகியவற்றை உயர்த்தவில்லை என்பதை நாம் அனைவரும் நன்றாக அறிவோம்.

எக்சைஸ் டியூட்டி, கஸ்டம்ஸ் டியூட்டி இதுபோன்ற மறைமுகமான வரியைத்தான் அவர்கள் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த ஆண்டு கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், மொத்த வரி வருமானத்தில் 76 சதவிகிதம் எக்சைஸ் டியூட்டியும், கஸ்டம்ஸ் டியூட்டியும்தான், அவர்களால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பணக்காரர்கள் தருகிற நேர்முக வரியான வருமான வரி, (Income Tax) கார்ப்பரேஷன் வரி, சொத்துவரி (Wealth Tax) இவைகள் எல்லாம் 24 சதவிகிதம்தான் இந்த ஆண்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. விலைவாசி உயர்விற்கு மத்திய அரசின் இந்த வரிக் கொள்கை யும் ஒரு காரணந்தான் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தத்தான் இந்த விளக்கத்தை எடுத்துச் சொன்னேன்.

இங்கு சொல்வது மாத்திரமல்ல! 1973 ஜனவரித் திங்கள் 19, 20 ஆகிய நாட்களில் டெல்லிப் பட்டணத்தில் நடை பெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்டபோது, நான் சொன்னேன்:

'' நான், தமிழகத்தின் நிதியமைச்சராக இருக்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய அரசின் வருவாயைப் பெருக்க வரி விதிக்க வேண்டிய நிலைமை என்னைப்போல நிதியமைச்சர் களுக்கு ஏற்படுகிறது. என்னைப்போலவே எல்லா மாநில நிதியமைச்சர்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. வரியை உயர்த்தினால் உடனே விலைவாசி உயருகிறது. ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஏதாவது ஒரு கட்டத்தில் ஒரு நல்ல முடிவு எடுத்தால்தான், இந்த வரி விதிப்பில் ஒரு நல்ல கொள்கை முடிவு எடுத்தால்தான், விலைவாசி உயர்வுகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியும் '' என்ற கருத்தை நான் எடுத்துச் சொன்னேன். நான் பேசும்போது குறிப்பிட்டேன்.

"The increase in prices of commodities raises cost of production of goods in general and this has impact on prices which in turn impinches on our wage level and State and Central resources. We would therefore urge that Government of India should set up a comprehensive Taxation Enquiry Commission look into this whole question and suggest solutions என்று நான் சொன்னேன்.

ஒட்டுமொத்தமான ஒரு வரிக் கொள்கைக்கான ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்ற கருத்தை நான் தேசிய வளர்ச்சிக்குழு மாநாட்டிலே எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் முன்பாக இந்தியப் பிரதமர் முன்னிலை யில் எடுத்துச் சொன்னேன்.

அது நல்ல யோசனை என்று பல மாநில முதலமைச்சர் களால் பாராட்டப்பட்டது. டெல்லியில் உள்ள பத்திரிகை கள் எல்லாம் எழுதின. தமிழ்நாட்டில் உள்ள பத்திரிகை களும் அதைப்பற்றி எழுதின. மேலவையிலும் சட்டப் பேரவையிலும் அதை வரவேற்றுப் பலர் பேசியதாக எனக்கு நினைவு. ஆனால் இதுவரையில் அதைப்பற்றிய சிந்தனையே மத்திய அரசிலே உள்ளவர்களிடம் எழுந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

உற்பத்தி பெருகினால் விலைவாசி குறையும் என்கிற ஒரு கருத்து உண்மையான கருத்துத்தான். என்றாலும்கூட அது மாத்திரம் போதாது என்பதற்கு ஒரு முன் உதாரணமும் நமக்கிருக்கிறது.

1965–66ல் இந்தியாவின் பிரதமராகத் திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட நேரத்தில் 72.3 மில்லியன் டன்னிலிருந்து 107.81 மில்லியன் டன்னாக உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி இந்தியாவில் உயர்ந்தது. ஆனால் அப்படி உற்பத்தி அதிகரித்தும், விலைவாசி குறைந்ததா என்றால், இல்லை. உணவு தானியங்களின் விலை, குறிப்பாக கோதுமையின் விலை, மேலும் அதிகமாயிற்று ; அவ்வளவு உற்பத்திக்குப் பிறகும்! அதற்குக் காரணமென்ன? அதிக உற்பத்தி செய்தால் மாத்திரம் போதாது, சரியான பொருளாதாரக் கொள்கை (Monetary Policy) வகுக்கப்பட்டாக வேண்டும் என்பதைத்தான் அது கோடிட்டுக் காட்டுகிறது என்பதை நான் இந்த அவைக்குத் தெளிவாக்கிட விரும்புகின்றேன்.

(Supply and demand) வழங்கலும் தேவையும் என்று எடுத்துக் கொண்டால், விலைவாசியை நிர்ணயிக்கின்ற கர்த்தாக்கள் இரண்டும் சமநிலையில் இருக்கின்றன என்று நாம் வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் கூட, நோட்டு அடித்துக் குவித்துக் கொண்டிருப்போமானால், (Deficit Financing) பற்றுக்குறைநிதிநிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப் பற்றுக்குறை நிதிநிலை ஏற்பட்டால் விளைவு என்ன ?

மிக அதிகமான பணப்புழக்கம் மிகக் குறைவான பண்டங் களைத் துரத்திக் கொண்டு போகிறது. அப்படித் துரத்தும் போது தானாகவே விலை உயருகிறது. இதை நாம் நெஞ்சில் பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பண்டங்களின் உற்பத்தியைவிடக் கரன்சி நோட்டுகளின் உற்பத்தி இன்று இந்தியாவில் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. 1966 லிருந்து 1972வரை இந்தக் காலக் கட்டத்தில் பணப் புழக்கம் (Money supply) இரட்டிப்பாக ஆகியிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் விவசாயப் பண்டங்கள் போன்ற தேசிய ஆதாரப் பண்டங்களின் (National product of primary goods) உற்பத்தி 52 கோடி ரூபாயிலிருந்து 40 கோடி ரூபாய்க்குக் குறைந்திருக்கிறது. நோட்டு அடிப்பது, பணப்புழக்கம் இரட்டிப்பாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனல் உற்பத்தி, தேசியப் பண்டங்களின் உற்பத்தி, 52 கோடியிலிருந்து 40 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டிருக்கிறது.

எனவே பண்டங்களின் உற்பத்திக்கும், அதிகமாக நோட்டு அடித்துக் குவித்தால் விலை உயருமா உயராதா என்ற கேள்விக்கும் நாம் பதில் சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1972 ஏப்ரல் 8-ஆம் தேதி 8,247 கோடியாக இருந்த பணப்புழக்கம், 1973 ஏப்ரல் 27-ஆம் தேதி 9,545 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 16 சதவிகிதம் பணப்புழக்கம் உயர்ந்திருக்கிறது.

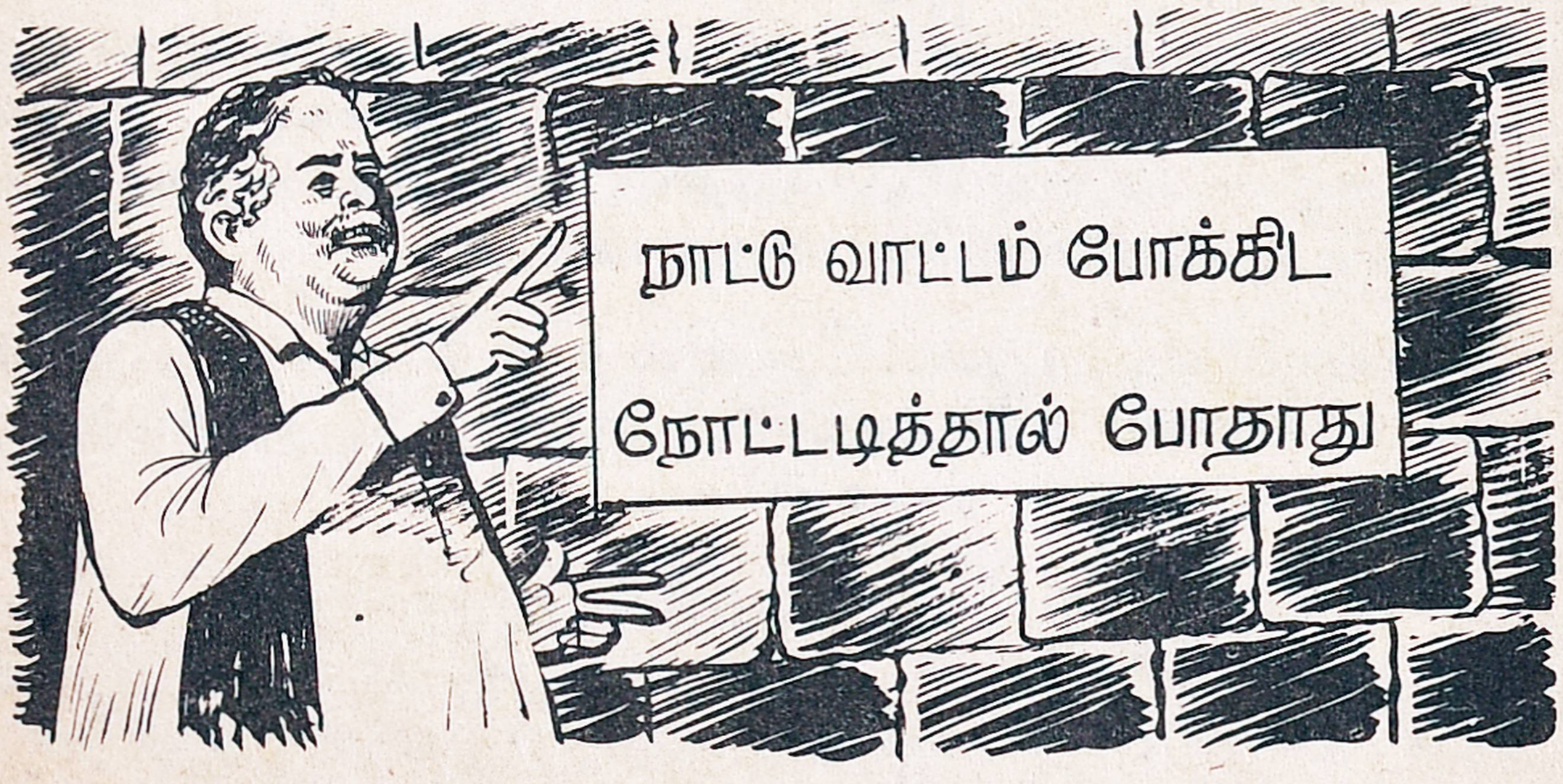
இதை எல்லாம் கருதித்தான் அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் '' நாட்டு வாட்டம் போக்கிட, நோட்டடித்தால் போதாது'' என்று அன்றைக்கே தன்னுடைய தேர்தல் பிரகடனத்தைச் செய்தார்கள். அப்போது நாட்டு, நோட்டு என்று அடுக்குச் சொல் எழுதுகிறார் அண்ணு என்று சிலர் கேலி செய்தார்கள். கிண்டல் செய்தார்கள். ஆனல் இன்று அது எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதை மக்களுக்கு, உலகத்திற்கு, விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது என்று கூறி அன்று நாங்கள் மாநில சர்க்காரை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நடத்தினோம்.

ஏனென்றால், அப்போது மத்திய சர்க்காரிலும், மாநில சர்க்காரிலும் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடைபெற்றது. அப்போது இருந்த அமைச்சர்கள் மத்திய அரசைப் பற்றிச் சொல்லிற துணிவு இல்லாமல் இருந்தார்கள்.

இன்று என்ன என்றால், ஒரு தராசை எடுத்துக் கொண்டால், அந்தத் தராசின் இரண்டு தட்டுகளில் ஒன்றில் உற்பத்தி நிலைமையையும், இன்னொரு தட்டில் கரன்சி நோட்டையும் வைத்துப் பார்க்கிறோம் என வைத்துக்கொள் வோம். கரன்சி நோட்டை அதிகமாக அடித்து, உற்பத்தித் தட்டைப் பெருக்காமல் விட்டுவிட்டு, முள்ளைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற நம்மைப் பார்த்து '' ஒழுங்காகப் பிடிக்க வில்லை'' என்றால் என்ன வேடிக்கை! தராசு சமமாக இருக்கப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது. '' முள் ஆடுகிறதே '' என்றால் அது மாநில அரசின் குற்றமல்ல.

இங்கிலாந்து நாட்டில் '' பிரைஸ் போர்டு '' என்று ஒன்று அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு யோசனை கூறப்பட்டு, அது அமைக்கப்பட்டு, அதனுடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் பலரும் விலையை நிர்ணயம் செய்ய முடியும்; உயர்த்த முடியும் என்ற ஒரு நிலைமை இருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, திரு. அனுமந்தையா தலைமையில் அமைந்த ஏ.ஆர்.சி. நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு இந்திய அரசுக்கு ஒரு சிபாரிசு செய்தது, கமிஷன் ஆன் பிரைசஸ், காஸ்ட்ஸ் அண்டு டாரிப்ஸ் என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அதன் அனுமதி பெற்றுத் தான் ஆலையில் உற்பத்தியாகிற பண்டங்களின் விலையும், கச்சாப் பொருள்களின் விலையும் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று நிர்வாகச் சீர்திருத்தக் குழு மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்தது. அந்தச் சிபாரிசு செய்து எவ்

வளவு நாளாகிறது? இதுவரை மத்திய அரசு அதைப்பற்றி யோசனை செய்ததா என்ருல், இல்லே.

இந்தச் சூழ்நிலையில்தான் நாம் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் மத்திய அரசுதான், மாநில அரசு அல்ல என்று சொல்லுகிறேம். இந்த எண்ணத்தைத் தமிழ்நாட்டின் அரசின் சார்பில் நாங்கள் மாத்திரம் சொல்கிறேமா என்ருல். இல்லே! இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா மாநில அரசுகளும் சொல்கின்றன.

இங்கே நம்மைப் பார்த்துக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களும், உறுப்பினர்களும், மாநில அரசுதான் காரணம் என்று சொல்லுகிற அதே நேரத்தில், நான் அவர் களுக்குக் கேரள அரசைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். கேரளத்திலே என்னுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய நண்பர் அச்சுதமேனன் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கிருர்கள். அவர் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்.(C.P.I.) அங்கே இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மாநில சர்க்கார் விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணமல்ல, மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று போர்க்கொடி உயர்த்துகிற காட்சியை அங்கே காண்கிறேம். பந்த் நடைபெறுகிறது. 1,200 பேர் சிறையில் அடைபடுகிருர்கள். துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் இரண்டு பேரும், தனியாக ஒருவரும் கொல்லப்படுகிருர்கள். இவைகள் எல்லாம் கேரளத்தில், சென்ற வாரம் நடை பெறுகிற நிகழ்ச்சிகள்.

என்ன காரணம்? விலைவாசி ஏற்றம், உணவுப் பற்றுக் குறை, பஞ்சம், வறுமை, வறட்சி இவைகளுக்குக் காரணம் மாநில அரசல்ல, மத்திய அரசு என்று அங்கிருக்கின்ற இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (சி.பி.ஐ.) போர்க்கொடி தூக்குகிற காட்சியை அங்குப் பார்க்கிறேம். அதற்கு ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சிச் செயலாளர் சொல்கிருர்: "நீங்கள் முயல் போலவும் ஓடுகிறீர்கள்; வேட்டை நாய் போலவும் துரத்துகிறீர்கள்; பிள்ளையையும் கிள்ளி விட்டுத், தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறீர்கள்" என்று அங்கிருக்கின்ற இந்திரா காங்கிரஸ்—ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய செயலாளர் அங்கிருக்கின்ற சி.பி.ஐ. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யைப் பார்த்துக் குறை கூறுகிருர். ஆகவே ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கின்ற சி.பி.ஐ. கட்சியே கூட, மாநில அரசல்ல இதற்குக் காரணம், மத்திய அரசு தான்

காரணம் என்று மத்திய அரசைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

அதைப் போலவே கடந்த வாரத்தில் டெல்லியில் நடை யெற்ற ஒன்பது கட்சிகள் கொண்ட கூட்டத்தில்—பழைய காங்கிரஸ் கட்சி, இங்கே இந்த அமைச்சரவைமீது விலைவாசி உயர்விற்காக நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தி ருக்கிற சுதந்திராக் கட்சி, இந்தக் கட்சிகள் எல்லாம்கூடி, விலைவாசி உயர்வுக்கு மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். கிருபளானி அவர்களு டைய தலைமையில் பழைய காங்கிரஸ் கட்சி, தி.மு. கழகம், சுதந்திராக் கட்சி, சோசலிஸ்ட் கட்சி, முஸ்லிம் லீக் மற்ற கட்சிகள் எல்லாம் கூடி, ஒருதீர்மானம் நிறைவேற்றி, வருகிற 26-ஆம் தேதி ஒருமுனையாக இந்தியா முழுவதும் மத்திய அரசைக் கண்டித்துக் கூட்டங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆகவே, இதுகூட மத்திய அரசுதான் அதற்குக் காரணம் என்பதைப் புலப்படுத்தவில்லையா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாநில அரசு இதற்குக் காரணம் கூறுகின்ற எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் கேரள மாநிலத்தில் நடைபெறுகின்ற கிளர்ச்சியும், டெல்லியிலே நடைபெற்ற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களுடைய கூட்டத் தின் தீர்மானமும் இதற்கு முக்கிய எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது.

இவைகளுக்கு எல்லாம் முத்தாய்ப்பு வைப்பதைப்போல் ஏ.ஆர்.சி. கமிட்டி இருக்கிறதே—நிர்வாகச் சீர்திருத்தக்குழு இருக்கிறதே—அதில் யார் யார்? நம்முடைய அனுமந் தையா தலைவர்—நம்முடைய முன்னாள் முதல்வர் பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்குக்கூட அதில் ஈடுபாடு உண்டு. அவர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து தயாரித்த அந்த ஏ.ஆர்.சி. ரிப்போர்ட் Centre-State Relation என்கின்ற அந்த ரிப்போர்ட்டில் சொல்கிறார்கள்.

In fact it is the policies of the Central govt. that are responsible for inflation and increase in prices and the cost of living என்று மத்திய அரசைக் குறை கூறித்தான் இது மத்திய அரசின் பொறுப்பு என்று தான் ஏ.ஆர்.சி. சுட்டிக் காட்டியிருப்பதையும் நாம் காணுகின்றோம்.

இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே அமைதியாகத் திட்டங்களை ஒழுங்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற, வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் சரிவரச் செய்து கொண்டிருக்கிற மாநிலம் தமிழ்நாடு தான்.

உணவு நிலைமையிலே தன்னிறைவு கொண்டிருக்கிற மாநிலமும் தமிழ்நாடு தான் என்கின்ற ஒரு பாராட்டுரையைச் சென்ற சில மாதங்களுக்கு முன்பு டெல்லியிலிருந்து ஏழெட்டுப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பல கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களாகவே ஒரு குழு அமைத்து, இந்தியா முழுவதும் சுற்றிப் பார்த்து, தென்னக மாநிலங்களையும் சுற்றிப் பார்த்து விட்டுச் செல்லும் போது, செய்தியாளர்களுக்குப் பேட்டி அளித்தார்கள்.

அதுபோது அக் குழுவின் தலைவராக வந்த மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் ஜோதிர்மாய்பாசு ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார். அது விவரம், ஜூலை 30-ல் வெளியான 'டைம்ஸ் ஆப் இண்டியா' ஏட்டிலே வந்துள்ளது.

அதில் அவர் கூறியிருக்கிறார். '' பசுமைப் புரட்சிக்குப் பதிலாக வறட்சிப் புரட்சி நாடெங்கும் பல பகுதிகளில் நிலவி வருகிறது. இந்த வறண்ட பகுதிகளில், உத்தரப் பிரதேசம், பீகார், ராஜஸ்தான், ஆந்திரம் ஆகிய பகுதிகளில், 50 சதவீதத்துக்கு மேலாக வறட்சி நிவாரண வேலைகள் நடைபெறவில்லை.

திட்டத்துக்கு மேலாக உற்பத்தி செய்து பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை முழுமையும் கடைப்பிடித்து வரும் ஒரே மாநிலம் தமிழ்நாடு தான்'' என்று கூறியிருக்கிறார்.

இன்னும் விலைவாசியைச் சரிப்படுத்த-உணவு நிலையைச் சரிப்படுத்த, இந்த அரசு தவறி விட்டதற்குக் காரணங்களைச் சொல்லும் பொழுது நம்முடைய பெரியவர் மணலி அவர்கள் கூடச்சொன்னார்கள் — கள்ளக் கடத்தல்காரர்களை எல்லாம் பிடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். நமது மதி அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். கள்ளக்கடத்தல்காரர்கள் பிடிபட்டதற்குப் பாராட்டுகிறோம்; மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறோம் என்று கூடச் சொன்னார்கள். இதுவரையில் கோவையில் 13 பேரும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 3 பேரும் ஆக 16 பேர்கள் இன்

றைக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படிப் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார் கள். இதற்கு முன்பே ஏன் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன் படுத்தியிருக்கக் கூடாது என்று கேள்வி எழுந்தது.

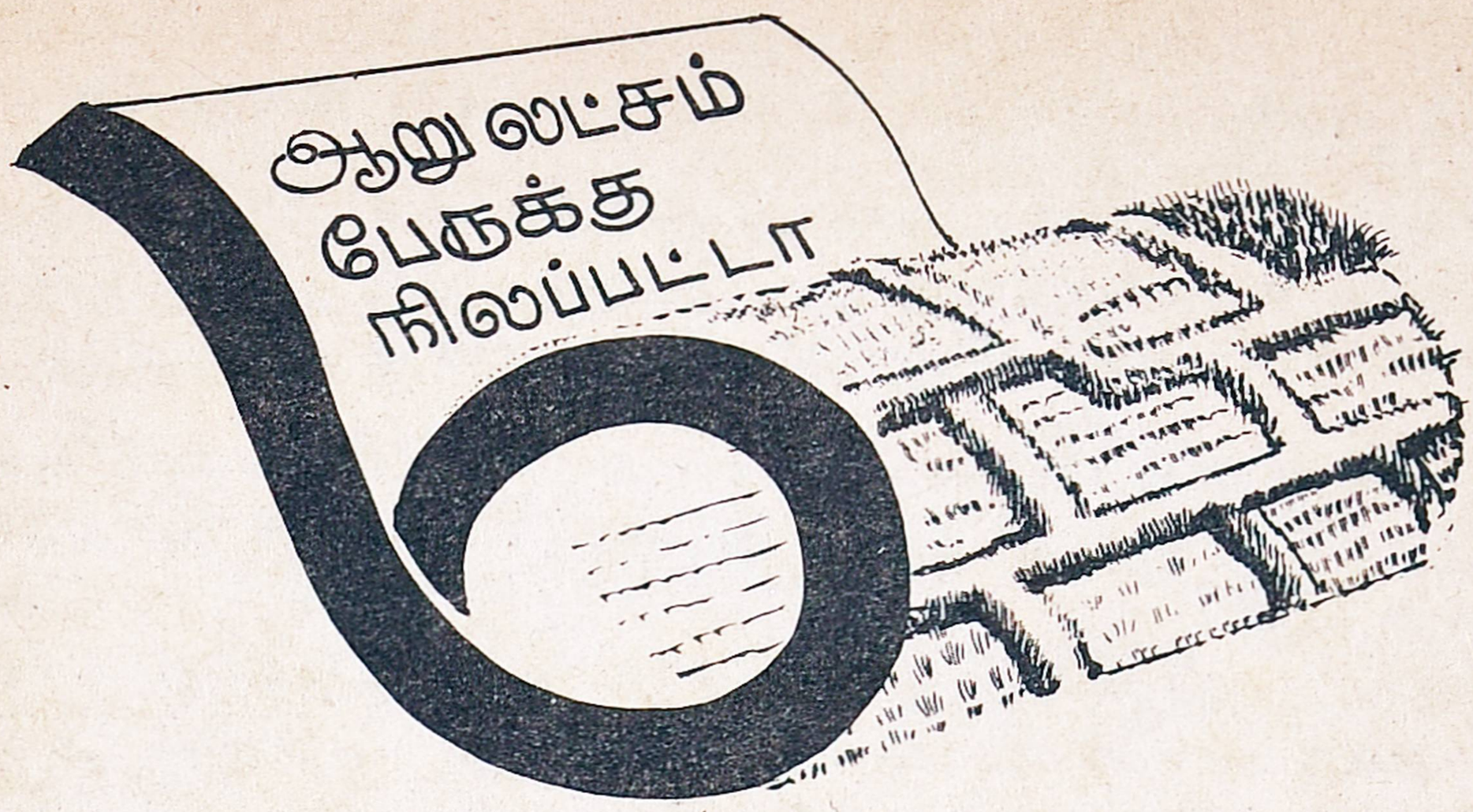
இந்தியாவிலேயே பாதுகாப்புச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திப் பதுக்கல்காரர்களையும், கள்ளக்கடத்தல்காரர்களையும் பிடித்திருக்கிற மாநிலம் தமிழ்நாடு ஒன்று தான் என்று நான் கருதுகிறேன். வேறு மாநிலங்களும் இருக்கக் கூடும். சொன்னால் நான் திருத்திக்கொள்கிறேன்.

இங்கே 16 பேர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டப்படிக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இன்னும் உறுதியாகத் தெரிவித்துக் கொள்வேன், மணலி அவர்களுக்கும் மற்றவர் களுக்கும். இந்த அரசு மேலும் பலபேரை, அவர்கள் நூற்றுக் கணக்கில் இருந்தாலும், அவர்களை எல்லாம் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் பிடித்து, அவர்களைச் சிறையில் போட இந்த அரசு நிச்சயமாகத் தயங்காது, தயங்காது. இவர்களை விடச் சமுதாயத் துரோகிகள் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது.

நம் நண்பர் வெங்கடசாமி அவர்கள் இந்தத் தீர்மா னத்தை முன்மொழிந்து பேசிய நேரத்தில் ஒன்றைக் குறிப் பிட்டார்கள் ; அதிகாரிகள் மற்றவர்களையெல்லாம் கண்டிக் கிறீர்கள், ஆனால் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சில விவகாரங்களில் தலையிடுகிறார்கள் — அப்படித் தலையிடுவது சரியா ? தலையிடலாமா ? அந்தத் தலையீடு நிறுத்தப்பட வேண்டாமா ? என்றெல்லாம் அவர் கேட்டுவிட்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மாநாட்டில், நீங்கள் ஒன்று கூறினீர்கள் என்பதாகவும் சொல்லி, யாரும் தலையிடக் கூடாது என்று நீங்கள் சொன்னதிலிருந்து இதுவரையிலே தலையிட்டார்கள் என்று ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்கிற வாதத்தைக் கூறினார்கள்.

நான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய மாநாட்டிலே குறிப்பிட்டது இந்த அவைக் குறிப்பிலேயும் ஏற வேண்டும் என்பதற்காக, இங்கேயும் குறிப்பிடுகிறேன்.

" தனிப்பட்ட குறைகளைத் தீர்க்க மனுநீதித் திட்ட மும், கிராமங்களின் அல்லது ஒருசாராரின் பொதுவான குறைகளைத் தீர்க்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக அமைப்பு முறைகளும் இருக்கின்றபோது, இடையிலே

சிபாரிசு செய்ய ஆட்கள் தேவையில்லை. எனினும், ஜனநாயக அமைப்புகளின் வாயிலாக அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர இயலாத சில பொதுப் பிரச்சினைகளும் இருக்கக்கூடும்.

அவைகளுக்குத் தீர்வு காண மக்களின் பிரதிநிதிகளோ, தனிப்பட்டவர்களோ அதிகாரிகளை அணுகுவதில் தவறில்லை.

நியாயத்துக்கு முரண்பாடான சில காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ள, செல்வாக்குப் பெற்றவர்கள் அதிகாரிகளை அணுகக் கூடும். அவர்களது முறையீட்டில் அல்லது பரிந்துரையில் நியாயமிருந்தால், செய்யுங்கள்; நியாயமில்லையெனில் அப்படிப்பட்ட பரிந்துரைகளைச் செய்பவர்கள் எவ்வளவு பெரிய இடத்தில் இருந்தாலும், அதைச் செய்ய இயலாது என்று கண்டிப்பாகவே கூறிவிடலாம்.

சில நேரங்களில் நியாயங்களைச் செய்வதற்குக் கூட வீண் கால தாமதமும், அந்தத் தாமதத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு இடையிலே நேர்மையற்ற சில காரியங்களும், அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக நடந்து விடுகின்றன. அந்தத் தவறுன காரியத்தைச் செய்யச் சாடை காட்டுகிற அதிகாரிகளானாலும், அல்லது அந்தத் தவறுன காரியத்தைச் செய்ய அதிகாரிகளைத் தூண்டுகிறவர்களானாலும், இரு சாராருமே சமூகத் துரோகிகளாகக் கருதப்படுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை'' என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டிலே நான் எடுத்துச் சொல்லி, யாரும் நியாயமற்ற காரியங்

களுக்கு, தேவையற்றவைகளுக்கு, தனிப்பட்ட காரியங்களுக்கு அதிகாரிகளை நாடக் கூடாது" என்று சொன்னேன்.

அதை வைத்துக்கொண்டு இங்கே சிலபேர், திரு. வெங்கடசாமி உட்பட, 'இதிலிருந்து இதற்கு முன் தலையிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லையா ?' என்று கூறினார்கள்.

'' நீ கண்ணகி போல் வாழ்க என்று '' சொன்னால் அவள் ஏற்கெனவே யாஞ்சாலி போல் வாழ்ந்தாள் என்று அர்த்தம் ? அதைப்போல '' அப்பா நீ நீண்ட பயணம் போகிறாய் ; போகிற பாதையிலே ஒரு குறுக்குப் பாதை வரும் அந்தப் பாதைப் பக்கம் போகாதே'' என்றால், அவன் ஏற்கெனவே அந்தப் பாதையில் போனான் என்று அர்த்தம் ? இல்லை! ஆகவே ஒன்றைச் செய்யாதே என்று கூறுவதன் காரணமாக அதை ஏற்கெனவே அவன் செய்தான் என்று அர்த்தமாகாது.

நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன்: அப்படி நடந்திருந்தால் அது தவறுதான். டாக்டர் ஹண்டே சொன்னார்கள், பண்ணுருட்டி நகராட்சித் தலைவர் அவர்கள் போலீஸ் நிலையத்திற்குக் கடிதம் கொடுத்து அனுப்பியது பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தவறு ; நான் கண்டிக்கிறேன் ! ஆனால் ஒன்றை அவருக்கு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன் ; அந்தக் கடிதத்தைப் பெற்ற அதிகாரி எவரும் அந்தக் கடிதத்தின்படி நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பதாகத்தான் நான் அறிகிறேன். ஆகவே கடிதம் கொடுத்தது தவறு. நான் அதற்காக வருந்துகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே அதிகாரிகள் அந்தக் கடிதத்துக்கு உடன்பட்டிருப்பாரேயானால் அந்த அதிகாரி மீது நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கும். நல்ல வேளையாக அந்த அதிகாரி அப்படி எதுவும் நடந்துகொள்ளவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுவேன்.

இன்று மிக முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட மற்றொன்று மதுவிலக்குப் பிரச்சினை. மதுவிலக்கை ரத்து செய்து விட்டதாகச் சிலர் சொன்னார்கள். அந்த வார்த்தையைத் திருத்தமாகப் பயன்படுத்துவது நல்லது. மதுவிலக்கை இந்த அரசு ஒத்தி வைத்திருக்கிறது என்று தான் சொன்னேனே அல்லாமல், ரத்துச் செய்துவிட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை.

இன்றைக்கு எதிர் தரப்பில் அமர்ந்திருக்கிற அ.தி.மு. கழகத்தார் தி.மு. கழகத்தில் இருந்தபோது, அந்தக் கட்சியின் தலைவர் உட்பட தி.மு. கழகத்தில் இருந்தபோது, என்ன நடந்தது? கோவைப் பொதுக் குழுவில் மதுவிலக்கை ஒத்தி வைப்பதைத் தவிர இப்போதுள்ள நிலைமையில் வேறு வழியில்லை என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தக் கட்சியின் தலைவரே அதை விளக்க ஒரு மணி நேரம் பொதுக் குழுவில் பேசி, அதுவும் போதாது என்று— பிறகு ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் '' ஏன் முதலமைச்சர் இந்த முடிவெடுக்க நேரிட்டது?''—என்பதை விளக்கிப் பல கட்டுரைகளும் எழுதிப், பின்னர் நாம் மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்தோம்.

இந்த அரசு எதிலும் பிடிவாதமாக இருக்காது. சில குறைபாடுகள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டால் திருத்திக் கொள்ளும் என்ற வகையில், எவ்வெப்போது குறைகள் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றனவோ அப்போதெல்லாம் இந்த அரசு அவற்றைத் திருத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு பெரிய அடையாளம்தான், ஒத்தி வைத்த மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வாருங்கள் என்று குரல் எழும்பியதும், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய குரலை மதித்து, இன்றைக்கு முதல் கட்டமாகக் கள்ளுக் கடைகளை எல்லாம் மூடுவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறோம்.

கள்ளுக்கடைகளை மூடிவிட்டால் போதுமா? சாராயக் கடைகளை மூடவேண்டாமா என்றுல், சாராயக் கடைகள் எப்போதுமே இருந்துவிடும் என்று யார் சொன்னர்கள்? அதுவும் மூடப்படும்.

முதல் கட்டம் இது! சாராயக்கடை அடுத்த கட்டம். முதல் கட்டம் என்று சொல்லுகிறபோதே, முடிவான கட்டம் என்று பொருள் அல்லவே: இரண்டாவது கட்டம் இருப்பதாகத்தானே_பொருள்!

ஆகவே சாராயக்கடைகளும் மூடப்படும். இருக்கிற பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில், ஏற்கெனவே வரவு—செலவுத் திட்டம் வகுத்துவிட்ட சூழ்நிலையில் நாம் மெல்ல மெல்லத் தான் அந்தப் புனிதமான காரியத்தை மீண்டும் இங்கே புகுத்தவேண்டும் என்ற அளவில்தான் கொண்டு வந்தோமே யல்லாமல் வேறல்ல.

மதுவிலக்கு பற்றிப் பேசிய நண்பர் வேலப்பன், இங்கே நான் சொன்ன உதாரணத்தை அவருக்கு உரிய பாணியிலே கேலி செய்து பேசினர்.

நான் வரவு-செலவுத் திட்ட உரையிலே சொல்லும் போது குறிப்பிட்டேன், "கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு வளையத்துக்குள்ளே கொளுத்தப்படாத கற்பூரமாகத் தமிழ் நாடு எத்தனை நாள் இருக்க முடியும்?" என்று கேட்டேன்.

இந்த உதாரணங்களெல்லாம் நான் அண்ணுவிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டவை. மதுவிலக்கு தீவிரமாக அமல் படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொன்னவர்களை கூட அன்றைக்கு அந்த உதாரணத்தை ரசித்ததை நான் பார்த் தேன்.

ஆனல் நண்பர் வேலப்பன் அவர்கள் அதற்கு நேர் விரோதமாக ஓர் உதாரணத்தைச் சொன்னர். "சுற்றிலும் இருக்கிற பெண்கள் எல்லாம் கெட்டு விட்டார்கள் என்பதற் காக நம் வீட்டுப் பெண்ணையும் விட்டு விடுவதா?" என்ற அருமையான உதாரணத்தை நேற்று இந்த அவையில்— இந்தப் பெரிய அவையில்-ராஜாஜியின் படமும், வள்ளுவரின் படமும், எங்களை வளர்த்த பேரறிஞர் அண்ணுவின் பட மும், உத்தமர் காந்தியாரின் படமும் இருக்கிற இந்த

அவையில்—வேலப்பன் சொன்னார். அவரவர்கள் இயல்புக் கேற்ற உதாரணம்!

அண்ணு சொல்லுவார் — மாற்றுன் தோட்டத்து மல்லிகையிலும் மணம் இருக்கும் என்று. மாற்றுர்களிடம் இருக்கும் நல்லவைகளையும் வரவேற்போம் என்கின்ற கருத்தில் மாற்றுன் தோட்டத்து மல்லிகையிலும் மணம் இருக்கும் என்று கூறுவார். அது அண்ணுவின் இயல்புக்கேற்ற உதாரணம்.

உடனே வேலப்பன் எழுந்து, ''மாற்றுன் தோட்டத்து மல்லிகையில் மாத்திரம் தான் மணம் இருக்குமா? மாற்றுன் தோட்டத்திலே மலஜலம் இருக்கும் இடத்திலே கூட ஒருவித மணம் இருக்கும். அதற்காக அவைகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா?'' என்று கூடக் கேட்கலாம். உதாரணந் தானே?

இதுபோன்ற உதாரணங்களைக் கையாளுபவர்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாகக் கையாளுவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றைக்கு-மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக அமல் நடத்தப் படவேண்டும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் கிடையாது.

மதுவிலக்கு பரிபூரணமாக வரவேண்டும். அதே நேரத்தில் நான் ஒன்று கேட்கிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்றுல் என்ன சுயநலம் என்கிறீர்கள். தமிழ்நாடு என்றுல் அது என்ன சுயநலம் என்கிறீர்கள்.

ஆனல் மதுவிலக்குக் கொள்கை மாத்திரம்—தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம்தான் இருக்க வேண்டும். அதில் இந்தியா

வில் இருக்கிற மற்ற மாநிலங்களைப்பற்றியெல்லாம் கவலை யில்லை என்கிறீர்களே, என்ன காரணம் ?

நான் இங்கே இருக்கிற பழைய காங்கிரசை, ஆளும் காங்கிரசை, அ.தி.மு.கவை, கம்யூனிஸ்ட், தமிழரசுக் கழகம், தமிழ்நாடு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, சுதந்திராக் கட்சி, முஸ்லிம் லீக் ஆகிய கட்சிகளையெல்லாம் அழைக்கிறேன்.

அடுத்த ஆண்டு, சாராயக் கடைகளையெல்லாம் மூடி விட்டு, அதற்குப் பிறகு மத்திய சர்க்காரை எதிர்த்து, முழு வதும் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கொண்டுவா என்கிற ஒரு போராட்டத்தை நாம் தொடங்குவோம். அத்தனை பேரும் அதில் இணையவேண்டுமென்று நான் எல்லாக் கட்சிக் காரர்களையும் கேட்டுக்கொள்வேன்.

அதற்கிடையே, பழையகாங்கிரசுக்கும் அண்ணு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

விரைவில் புதுவையில் பொதுத் தேர்தல் வரவிருக்கிறது. அங்கே உங்கள் தேர்தல் பிரகடனத்தில் '' நாங்கள் வெற்றி பெற்றால் புதுவையில் கள்ளுக் கடைகளையும், சாராயக் கடைகளையும் மூடுவோம்'' என்று நீங்கள் வீரமாக அறிவித்து, மற்றவர்களுக் கெல்லாம் வழிகாட்டியாக வேண்டும்.

தி.மு.க. ஆட்சி, நான், நாவலர், பேராசிரியர், என்.வி.என்., சத்தியவாணிமுத்து மற்றும் இங்கே அமர்ந் திருக்கிற கழக அமைச்சர்கள் ஒவ்வொருவரும் ராஜினமாச் செய்ய வேண்டும் என்று இரண்டு மூன்று நாட்களாகச் சொல்லிச் சொல்லிப் பார்த்துவிட்டீர்கள்.

நீங்கள் சொன்னதையெல்லாம் கேட்டு விட்டோம் மன்றுடியாரை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்றீர்கள்! விடுதலை செய்தோம்.

கன்னியாகுமரியில் கைதானவர்களை யெல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டீர்கள்! 2 நாளைக்கு முன்பே விடுதலை செய்தோம்.

ஆனல் இதை மாத்திரம் கேட்க முடியவில்லை; வருந்துகிறேரும்.

வணக்கம்;